

પુ.૧૭

પુસ્તક નં. ૧૭

સર્ગી :

સંવત્ : ૨૪૪૫

અંક નં : ૧૯૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પુકાશ
વાર્ષિક ફાઇલ

શ્રી મુન આત્માનંદ સમા
માસ્કેટ, લાવણ - ૩૬૪૦૦૧.

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

(पुस्तक १७ भुं.)

पुस्तक १७ भुं. वीर सं. २४४५-४६. आत्म सं. २४-२५. अंक १-२२.

“ सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः ”

आत्मानन्दं प्रयाति स्मरणकरणतः श्रीप्रभोर्यत्प्रकाशात्
पुण्यं ज्ञानं ददाति प्रतिदिनमथ यद्वाचनं सज्जनेभ्यः ।
यस्य स्तुत्यप्रयत्नः समुदयकरणे सत्यधर्मे रतानां
‘आत्मानन्दप्रकाशं’ वहतु हृदिमुदं मासिकं तद्बुधानाम् ॥१॥

प्रगट कर्त्ता,

श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

वार्षिक भूदय श. १-०-० (पोस्टेज चार आना.)

ચૈત્રી જૈન પંચાંગ.

ઉપરોક્ત પંચાંગ સુશોભીત આર્ટપેપર ઉપર સુંદર ટાઇપથી બેરંગમાં છાપ મનારે પત્રમાં આવેલા છે. જેમએ તેમણે એક નકલે દોઢ આનાની ટીકીટ મોકલી મંગાવી લેતાં.

જૈન બંધુઓને ખાસ સુચના.

આપણા મંદિરોમાં ઉપયોગમાં આવે તેવી શુદ્ધ વસ્તુઓ જેવી કે કેસર, કસ્તુરી, અમ્બર, ખરાસ, મોખાઈ, ગોરૂચંદન, સીલાજીત, સોના ચાંદીના પાના દસાંગ ધુપ, અગરબત્તી વીગેરે માલ કીકાયત લાવે મળશે. લાવને માટે પ્રાઇસ લીસ્ટ મંગાવો.

શા કુલચંદ ગોપાળજી

હેરીસરોડ—ભાવનગર.

જીવન-સુધારણાના સન્માર્ગો.

ત્યેક કુટુંબમાં અવશ્ય રાખવા અને વાંચવા લાયક અત્યુત્તમ લેખોનો સંગ્રહ

પ્રયોજક—વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ, બી. એ.

જીવનમાં નવીન ઉત્સાહ રેડનાર, નવીન ચૈતન્ય જગાડનાર, અપૂર્વ આનંદ અને શાંતિ પ્રેરનાર તેમજ માનસિક શક્તિઓનો અજગ વિકાસ કરનાર અભદા સદ્વિચારોથી ભરપૂર આ પુસ્તક પ્રત્યેક સ્ત્રી પુરૂષને સ્વપરહિત સાધવામાં અમૂલ્ય સાહાય્ય આપનાર થઈ પડે તેમ છે. આમાં નિર્દિષ્ટ કરેલા સન્માર્ગો જાણી જીવનયાત્રા સફળ કરવા જરૂર મંગાવો. કિ. રૂ. ૧૫. મળવાનાં ઠેકાણાં:—

(૧) શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

(૨) જીવનલાલ અમરશી મહેતા

પીરમશાહ રોડ—અમદાવાદ.

વાર્ષિક વિષયાનુક્રમણિકા.

નંબર.	વિષયો.	લેખક.	પૃષ્ઠાંક.
૧	વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ (પદ.)		૧
૨	ગુરુસ્તુતિ (પદ.)		૨
૩	વર્ષારંભે પ્રભુ સ્તુતિ (પદ.)		૨-
	૫૭-૮૫-૧૧૭-૧૪૫-૧૬૭-૨૨૧-૨૪૫-૨૭૧-૨૯૭		
૪	શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના આહુકોને આશીર્વાચન (પદ)		૨
૫	અભિનવ વર્ષે નિવેદન.		૩
૬	કેટલાક પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો (શ્રીયુત કુબેરલાલ અંબાશંકર)	૮-૩૪-૫૮-	
	૮૭-૧૧૮-૧૪૬		
૭	આનંદ પ્રાપ્તિના માર્ગો (વિકૃલદાસ મુળચંદ બી. એ.)		૧૧
૮	આત્મકાન્થોક્તિ (“ પદ્મુષ્ણ ” (ભાવનગર))		૧૭
૯	મુખદુઃખની ભાવનાથી ઘડાતું જીવન (કૃતેચંદ ઝવેરભાઈ)		૧૮
૧૦	જૈન સમાજની આધુનિક સ્થિતિ-સડો કયા ભાગમાં છે ?		
	(પંડીત માવજી દામજી શાહ)	૨૩-૪૩-૭૩-૧૦૮	
૧૧	મારવાડમાં કેળવણીનો ઉગતો સૂર્ય (“ ગુલકાન્ત, ” સંઘવી.)		૨૬
૧૨	વર્તમાન સમાચાર.	૩૨, ૫૪, ૧૧૪, ૧૪૧, ૧૬૩, ૨૨૨, ૨૬૭, ૨૯૪	
૧૩	પર્યુષણ પર્વ નિમિત્ત સ્તુતિ.		૩૩
૧૪	મિચ્છામિ દુક્કમ્.		૩૪
૧૫	ધર્મની ભાવના જાગૃત કરવાની જરૂર (મુ. કપૂરવિજયજી)		૩૬
૧૬	માન-અભિમાનની કંઈ હદ હોય ખરી કે ?	”	૩૭
૧૭	આવક કોને કહેવા ?		૩૯
૧૮	આકાશંકર શાંતિ (વીકૃલદાસ મુળચંદ બી. એ.)		૩૯
૧૯	કાળ અને આત્માનું જાળ. (કૃતેચંદ ઝવેરભાઈ)		૪૬
૨૦	મધ્યસ્થ ધર્મ ભૂષણ મ. (શેઠ મણીલાલ સુરજમલ)		૫૦
૨૧	હિતવચન માળા. (મુ. કપૂરવિજયજી)		૫૨
૨૨	આત્મનિંદા ભાવના		૫૩
૨૩	વિદ્યાનું દેવત. (શ્યામજી લવજી ભટ્ટ)		૫૮
૨૪	મનુષ્યની પ્રભાવશીલતા. (વીકૃલદાસ મુળચંદ બી. એ.)		૬૦
૨૫	સતશાસ્ત્રનું અન્તરાત્મા પ્રતિ પ્રોત્સાહન (શા. કૃતેચંદ ઝવેરભાઈ)		૬૬

૨૬ સંત-સાધુજનોની સેવાથી લાભ શી રીતે લઈ શકાય? (મુ. કર્પૂરવિજયજી)	૬૮
૨૭ સ્વકર્તવ્ય પ્રેરક સૂક્ત વચન.	૬૯
૨૮ કામદેવ વિષય વાસનાનું જોર.	૭૦
૨૯ આઆર્યાદિક પદવી પાત્રમાંજ શોભે છે. (મુ. કર્પૂરવિજયજી).	૭૨
૩૦ દેવદ્રવ્ય સંબંધી ચાલતી ચર્ચા.	૭૫
૩૧ શ્રી દીવાળીનું સ્તવન. (પં. અજીતસાગરજી)	૮૦
૩૨ પ્રાચીન અને નવીન ભાવનાનું સંઘર્ષણ. (ન્યાય અન્વેષક)	૮૧
૩૩ માનવ ભ્રમરને ઉપદેશ. (પં. અજીતસાગરજી)	૮૬
૩૪ ઉતાવળ વિનાશનું કારણ છે. (વિકુલદાસ મુળચંદ બી. એ.)	૮૯
૩૫ આશાની ખ્યાસા.	૯૩
૩૬ તત્ત્વજ્ઞાનનો સરલ માર્ગ સદ્બોધ સંગ્રહ (મુ. કર્પૂરવિજયજી)	૯૪
૩૭ આપણી સામાજિક નૈતિક તથા આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ સાધવા માટે સંપ તથા એકતા (Harmony) દ્વં પાયે સ્થાપવા આપણ સહુમાં ઉદાર- નિઃસ્વાર્થ ભાવના પ્રગટાવવાની અનિવાર્ય જરૂર. (મુનિ કર્પૂરવિજયજી)	૯૭
૩૮ જૈન દ્રષ્ટિએ મનોવિજ્ઞાન, મતિજ્ઞાન અને શ્રુતજ્ઞાન. (રા. અધ્યાયી)	૧૦૦
૩૯ જીવનની જ્યોત જાગે છે (કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈ)	૧૦૭
૪૦ સમાજ જીવનનું અધઃપતન.	૧૧૦
૪૧ એક ખુલાસો. (સેકેટરી)	૧૧૩
૪૨ ગ્રંથાવલોન.	૫૬, ૧૧૫, ૧૪૨, ૧૯૩, ૨૨૩, ૨૬૮
૪૩ સ્વજીવન ટકાવી રાખવાની કળા. (મુ. કર્પૂરવિજયજી)	૧૧૬
૪૪ મૂર્ખ શતક-અનુવાદ.	૧૨૧
૪૫ વિધિનાં લેખ.	૧૨૨
૪૬ આત્મ નિર્ભરતાનું માહુતમ્ય (વિકુલદાસ મુળચંદ બી. એ.)	૧૨૩
૪૭ મતિજ્ઞાન. (રા. અધ્યાયી.)	૧૩૦
૪૮ સુધારો.	૧૪૧
૪૯ સ્વજીવન શક્તિ (Vitality) નો વ્યર્થ વ્યય કરતાં અટકો (મુ. કર્પૂરવિજયજી)	૧૪૮
૫૦ સંયમ એજ સુખશાન્તિની ખરી ચાવી છે. (મુ. કર્પૂરવિજયજી)	૧૪૯
૫૧ સત્સંગ કરવાથી થતાં અનેક ઉત્તમ લાભ. (મુ. કર્પૂરવિજયજી)	૧૫૧
૫૨ દ્રવ્યભાવ તીર્થસેવાનું અનુપમ ફળ (મુ. કર્પૂરવિજયજી)	૧૫૧
૫૩ મિથ્યાત્વના ચાર ભેદ.	૧૫૨

- ૫૪ સદ્ગુરુ-સત્સંગ મહિમા. ૧૫૩
- ૫૫ ઉદ્યોગ પરાયણતા. (વિઠ્ઠલદાસ મુળચંદ બી. એ.) ૧૫૪
- ૫૬ સાદરી-મારવાડ શહેરમાં મળેલી ખારમી શ્રી જૈન સ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ. ૧૬૧
- ૫૭ ખારમી જૈન સ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સના સભાપતિ લાલા દૌલતરામજી જૈનીનું વ્યાખ્યાન. ૧૬૩
- ૫૮ ખીજા દીવસની ખેડકમાં થયેલું કામકાજ. ૧૭૨
- ૫૯ ત્રીજા દીવસની ખેડક. ૧૭૫
- ૬૦ ખારમી શ્રી જૈન સ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સમાં મુનિ મહારાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે આપેલું વ્યાખ્યાન. ૧૮૯
- ૬૧ જૈન સાહિત્ય સંશોધક સમાજ. ૧૮૯
- ૬૨ સામાયક-સમભાવ-સમતા પ્રાપ્તિ ઉપાય. (મુ. કર્પૂરવિજયજી) ૧૯૮
- ૬૩ મન અને ઈન્દ્રિય-દમન કરવાની અતિ ઘણી જરૂર (મુ. કર્પૂરવિજયજી) ૧૯૯
- ૬૪ સદ્વાક્યો. (મુ. કમળવિજયજી) ૨૦૧
- ૬૫ " દેવદ્રવ્ય " સંબંધી મુનિ મહારાજ શ્રી કલ્યાણવિજયનો એક પત્ર. (મુ. કલ્યાણવિજયજી) ૨૦૨
- ૬૬ નિષ્કલતામાં સફલતા (વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ બી. એ.) ૨૦૮
- ૬૭ જૈન કોમમાં કેળવણી (નરોત્તમ બી. શાહ.) ૨૧૩, ૨૪૨, ૨૫૮, ૨૮૧
- ૬૮ શું જગત કર્તા ઈશ્વર છે ? (નંદલાલ લલ્લુભાઈ વકીલ) ૨૧૪
- ૬૯ અમદાવાદના નગર શેઠનું ઉપયોગી ફરમાન. ૨૨૦
- ૭૦ આત્માનંદમાં વિહરતા ઉચ્ચ કોટિના મનુષ્યનું જીવન કેવું હોય છે ? (કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈ) ૨૨૧
- ૭૧ સાધુ સહકારી મંડળની જરૂરી યોજના (મુ. કર્પૂરવિજયજી) ૨૨૨
- ૭૨ સહૃદય અને સર્વજ્ઞ સજ્જનોને સાગ્રહ સૂચના. ,, ૨૨૨
- ૭૩ સર્વ સામાન્ય હિન વચનો. ,, ૨૨૩
- ૭૪ અનન્ત જીવન પ્રકટાવવા પરમાત્માનો નિર્દેશ (કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈ) ૨૨૫
- ૭૫ વૈરાગ્ય. (રા. અધ્યાયી) ૨૨૬
- ૭૬ પરહિત ચિંતન અને સાધન. (વિઠ્ઠલદાસ મુળચંદ બી. એ.) ૨૩૩
- ૭૭ આપણી ઉન્નતિ કેમ થઈ શકતી નથી ? તથા આપણી ઉન્નતિના સંભવિત ઉપાયો. (મુ. કર્પૂરવિજયજી) ૨૪૬
- ૭૮ પુરૂષની પંકિતમાં કોને ગણવા ? એક પ્રશ્નનું સમાધાન (મુ. કર્પૂરવિજયજી) ૨૪૭

૭૬ માનસિક અવસ્થાઓ (રા. અધ્યાયી)	૨૪૭
૮૦ દુઃખ પ્રત્યગોમાંથી બોધ ગૃહણ (વિકૃલદાસ મુળચંદ બી. એ.)	૨૫૪
૮૧ હિત વચન માળા બોધ દાયક વચનો.	૨૬૨
૮૨ કેળવણી સંબંધી કંઈક.	૨૬૪
૮૩ જૈન સાહિત્ય ગરે બે બોલ.	૨૬૬
૮૪ બેદજનક સનાતન	૨૬૬
૮૫ આપણા વિચારોના પ્રતિબંબ રૂપ જન્મ (વિકૃલદાસ મૂળચંદ બી. એ.)	૨૭૨
૮૬ ગુરુ પ્રદક્ષિણા કુલક.	૨૭૭
૮૭ મુંગા પણ ઉપયોગી જાનવરો પ્રત્યે અનુકંપા અથવા દયા દાખવવાની આપણી ફરજ (મું. કર્પૂરવિજયજી)	૨૭૮
૮૮ આરોગ્ય સાચવવા અવશ્ય લક્ષમાં રાખવા યોગ્ય નિયમો અને તેથી થતા કષ્ટક અવાંતર કાયદા “	૨૭૯
૮૯ આત્મા અને પરમાત્માનો સંબંધ (રા. અધ્યાયી)	૨૮૩
૯૦ શ્રીમદ્ આનંદધનજીના એક પદનો અનુવાદ (કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈ)	૨૮૬
૯૧ પવિત્ર ભાવના મનુષ્ય જીવનનો ઉદય શી રીતે કરે છે. (V.)	૨૮૬
૯૨ ન બોલવામાં ગુણ છે નવાણું (રા. કુબેરલાલ અં. ત્રિવેદી)	૨૯૬
૯૩ જુદે જુદે સ્થળે વસતા જૈનીઓએ બે બોલ. મું. કર્પૂરવિજયજી મં	૨૯૮
૯૪ આપણા હીલમાં દયા ગુણ ખીલવવાનો સુગમ ઉપાય (મું. કર્પૂરવિજયજી)	૩૦૧
૯૫ દયાળુ જનોને ભક્ષ્યાભક્ષ્ય ખાનપાન સંબંધી સુચનાઓ (મું. કર્પૂરવિજયજી)	૩૦૨
૯૬ મનની ગુપ્ત શક્તિઓ (રા. વીકૃલદાસ મૂળ શાહ.)	૩૦૩
૯૭ પંદરમી સદીમાં બોલાતી ગુજરાતી ભાષા (મુનિ શ્રી કદ્યાણુ વિજયજી મહારાજ)	૩૧૩
૯૮ આત્માનંદ પ્રકાશ અને તેની સાહિત્ય સેવાની વિશાળતા	૩૨૮
૯૯ મુનિરાજોના ચાતુર્માસ	૩૩૧

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુજ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ

૬૬

સગ્ધરાવૃત્તમ્ ॥

૬૬

આત્માનન્દં પ્રયાતિ સ્મરણકરણતઃ શ્રીપ્રભોર્યત્પ્રકાશાત્
પુણ્યં જ્ઞાનં દદાતિ પ્રતિદિનમથ યદ્વાચનં સજ્જનેભ્યઃ ।

યસ્ય સ્તુત્યપ્રયત્નઃ સમુદયકરણે સત્યધર્મે રતાનાં

‘આત્માનન્દ પ્રકાશ’ વહતુ હૃદિ મુદં માસિકં તદ્દુધાનામ્ ॥૧॥

પુ. ૧૭. { વીર સં. ૨૪૪૫-શ્રાવણ આત્મ સં. ૨૪ } અંક ૧ લો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સમા-ભાવનગર.

વિષયાતુકમણિકા.

૧ વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ. (સભા)	૧
૨ ગુરુસ્તુતિ, આત્માનન્દ પ્રકાશના ગ્રાહકોને આશીર્વાચન (સભા)	૨
૩ વર્ષારંભે પ્રભુસ્તુતિ. (વિ. મૂ. શાહ.)	૨
૪ અભિનવ વર્ષે નિવેદન (સભા)	૩
૫ ફેટલાક પ્રાર્થાવિક શ્લોકો (રા. કુબેરલાલ અં. ત્રિવેદી)	૮
૬ આનન્દ પ્રાપ્તિના માર્ગો (રા. વિકૃત્તદાસ મૂળચંદ બી. એ.)... ..	૧૧
૭ ચાતકાન્યોક્તિ (રા. પડ્. ગુણ.)	૧૭
૮ સુખ દુઃખની ભાવનાથી ઘડાવું જીવન. (રા. કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈ.)	૧૮
૯ જૈન સમાજની આધુનિક સ્થિતિ-સડો કયા ભાગમાં છે? (રા. માવજી દામજી.)... ..	૨૩
૧૦ મારવાડમાં કેળવણીનો ઉગતો સૂર્ય. (રા. ગુલકાન્ત)	૨૫
૧૧ વર્તમાન સમાચાર. (સભા)	...

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૨) દપાલ ખર્ચ આના ૪.

આનન્દ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને સૂચના. સોળમા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ. “ શ્રી જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ. ”

(શ્રી જ્ઞાનસાર-ગદ્ય-પદ્ય અનુવાદ મૂળ સાથે.)

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને જણાવવા રજા લઇએ છીએ કે દર વર્ષે મુજબ આ વર્ષે પ્રત્યેક જૈન કે અન્ય બંધુઓને પકન પાકનમાં અવશ્ય ઉપયોગી અધ્યાત્મનો આ ગ્રંથ, કે જેના મૂળના કર્તા મહાત્મા અધ્યાત્મ રસીક ન્યાયવિશારદ ઉપાધ્યાયજી મહારાજ શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ છે, કે જે શ્રી “ જ્ઞાનસાર ” અષ્ટકજીના નામથી સુપ્રસિદ્ધ અધ્યાત્મ ગ્રંથ છે, તેના પદ્યનો જુદા જુદા રાગથી અનુવાદ અને સાથે ધણુંજ સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર એ બંને મૂળ સાથે આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે, આ ગ્રંથ અપૂર્વ અધ્યાત્મનો હોષ વાંચકના હૃદયમાં અધ્યાત્મભાવ પ્રગટાવે તેવો છે. અનેક જીવોના ઉપકાર કરવા નિમિત્તે જ શ્રીમાન્ ઉપાધ્યાયજી મહારાજે આ આધ્યાત્મિક ગ્રંથની રચના કરેલી છે. શ્રીમાન્ ઉપાધ્યાયજી મહારાજે અનેક અપૂર્વ ગ્રંથો રચેલા છે. જેમાંનો આ ગ્રંથ અપૂર્વ અને અધ્યાત્મભાવ પ્રગટ કરાવવા માટે અદ્ભુત છે. સર્વ ક્ષોધ સરખો લાભ લઈ શકે તે માટે મૂળ (સંસ્કૃત) તથા ગુજરાતી ભાષામાં કાવ્ય અને ભાષાંતર સાથે આપવામાં આવેલ છે. આવા ઉત્તમોત્તમ ગ્રંથનું જ્ઞાત રીતે અધ્યયન કરવાથી અધ્યયન કરનાર દરેક મનુષ્યનું હૃદય તેવા ઉત્તમ ગુણ ગૃહણ કરવા લાક્ષક અને છે તે સાથે મોક્ષમાં જવાને એક ઉત્તમ સાધન અને છે.

હાલમાં ચાલતા મહાન યુદ્ધને લઇને કાગળો વિગેરે, છાપવાના તમામ સાહિત્યની હદ ઉપરાંત મોંઘવારી છતાં દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ તેજ મુજબ નિયમીત ભેટની થુક આપવાનો કંમ માત્ર અમેઓ જ ચાલુ રાખ્યો છે. તે અમારા સુષ્ઠ બંધુઓના ધ્યાન ખેંચાર હશેજ નહિ. ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપથી છપાઇ સુશેખિત બાઇન્ડિંગ સાથે પ્રસિદ્ધ થશે.

બાર માસ થયાં ગ્રાહકો થઇ રહેલા તેમાં આવતા વિવિધ લેખોનો આસ્વાદ લેનારા માનવંતા ગ્રાહકો ભેટની થુકનો સ્વીકાર કરી લેશે જ એમ અમેઓ સંપૂર્ણ બરસો છે, છતાં અત્યાર સુધી ગ્રાહકો રહ્યા છતાં ભેટની થુકનું વી. પી. જે ગ્રાહકોને પાછું વાળવું હોય. અથવા છેવટે, બીજાં બાનાં બતાવી વી. પી. ન સ્વીકારવું હોય તેઓએ મહેરબાની કરી હમણાંજ અમેઓને લખી જણાવવું; જેથી નાહક વી. પી. નો નકામો ખર્ચ સંભાળે કરવો ન પડે તેમજ સભાળે તેમજ પોસ્ટખાતાને નકામી મહેનતમાં ઉતરવું પડે નહિ. તેટલી સૂચના દરેક સુજ્ઞ ગ્રાહકો ધ્યાનમાં લેશે એવી વિનંતિ છે.

આવતા બાદરવા માસની પૂર્ણિમાના રોજથી આ માસિકના માનવંતા ગ્રાહકોને સદરહુ ગ્રંથ લવાજમના પૈસાનું વી. પી. કરી દર વરસ મુજબ વી. પી. કરવામાં આવશે, જેથી તે પાછું વાળી જ્ઞાનખાતાને તુકરાન નહિ કરતાં દરેક ગ્રાહકને સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

અભિનવ વર્ષ નિવેદન.

૩

અભિનવ વર્ષ નિવેદન.

હૃદયમાં જ્ઞાનચક્ષુથી જોઈ આત્મવિકાસની વૃદ્ધિને અનુભવ કરાવનાર, મનુષ્ય જીવનની લબ્યતા, સાર્થકતા, બલ, પરાક્રમ અને ખીજા ઉચ્ચ ગુણોનું ભાન કરાવી સન્માર્ગે દોરનાર અને ઉચ્ચ જીવનના મનોરથો અને એ મનોરથોની સિદ્ધિમાં અપેક્ષિત અંશભૂત વિગેરેની વિચારમાળા વાંચકો સમક્ષ ધરવાને સદા ઉત્સુક થઈ પ્રવૃત્તિ કરનાર આ આત્માનંદ પ્રકાશ સત્તરમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે.

આ માસિકનું સ્વરૂપ ધાર્મિક ભાવનાથી બંધાયું છે અને તેથી તે મુખ્યરીતે ધાર્મિક ભાવનામાં ઉતરવાની ધન્ય ધરીને અનુભવ કરાવતું આવ્યું છે, છતાં પણ સાંપ્રત સમયે પ્રબલગીર્ધિ હિતના તથા સામાજિક કર્તવ્યના પ્રેરાયેલા ચેતનોના વિચારો પણ તે યથાયોગ્ય રીતે ભજવવા લાગ્યું છે; અને તેથી તે પોતાની ઉપયોગિતામાં મોટો વધારો કરી શકે છે: એમ કહેવામાં કોઈ જાતની અતિશયોક્તિ કહેવાશે નહિ.

સાંપ્રતકાળે જનસમાજમાં ધાર્મિક ભાવના પ્રગળ કરવાની જેવી આવશ્યકતા છે તેવી પ્રબલજીવનને ઉન્નત બનાવવા પણ આવશ્યકતા પ્રાપ્ત થઈ છે; કારણ કે સમય હવે બદલાયો છે, લોકરૂચિ વિવિધ રંગે થઈ છે, તેથી ધર્મ અને વ્યવહાર દૃષ્ટિથી ચર્ચા કરનાર લેખો, સેવાધર્મના મહાન સૂત્રો, સામાજિક ઉન્નતિના સાધનોની ચર્ચાઓ, સુધરેલા દેશોમાં પ્રધાનપદ લોગવતા પ્રવૃત્તિ માર્ગોના દૃષ્ટાંતો અને સિદ્ધાંત દૃષ્ટિથી નિશ્ચિત કરેલા આચાર વિચારના તત્ત્વો આદિ મનોરંજક સામગ્રી રજૂ કરવામાં જ માસિકની કર્તવ્યતા સાર્થક થાય છે અને તેવા શિષ્ટ માસિકો જ હાલ પ્રતિષ્ઠાપાત્ર બની શકે છે. આ લક્ષ ગર્ભિત રાખીને આત્માનંદ પ્રકાશ પોતાના તેજસ્વી કિરણોને પ્રસારતું ભારતવર્ષના સર્વ પ્રદેશોમાં ઘુમવા લાગ્યું છે.

ચાલતા ઉન્નતિ અને પ્રગતિના યુગમાં જૈનસમાજમાં ચેતન બલ પ્રગટ કરવાની કેટલી જરૂર છે ? તે વિષે પૂરતું લક્ષ આપી આ નવયૌવન માસિક પૂર્ણ રીતે કટીબદ્ધ થઈ ક્રમે ક્રમે પોતાનું સ્વરૂપ ધર્મ, નીતિ, આચાર, સાહિત્ય અને સેવાના વિદ્યુતચુક્ર, ગંભીર અને મનનીય લેખોનો પરિચય આ દેશની જૈન અને જૈનેતર પ્રબળે કરાવવાના હેતુથી પ્રેરાયેલું છે, તે સાથે ઉપયોગી સમાજના સંદેશાઓનો યથાશક્તિ સંગ્રહ કરી તેને સંઘને ચરણે અર્પણ કરવાનો ઉચ્ચ અભિલાષ ધારણ કરે છે અને જૈનસમાજના જીવનની અનેક દેશીય જરૂરીયાતો પૂરનારી સુંદર સામગ્રી એકત્ર કરવાનો હેતુ રાખે છે.

આ માસિકે પોતાના સોળ વર્ષના જીવનમાં બાલ્યવય મુક્યા પછી શું શું કરી બતાવ્યું છે અને તેનો શુભ ઉદ્દેશ કેટલો અદિઆતો થયો છે, તે વિષે વિશેષ લખવાથી તેને પોતાને આત્મપ્રશંસાનો લય લાગે છે, તથાપિ તેના વિદ્વાન અને વિચારક લેખકોને ન્યાય મળવાની ખાતર અને તેમની સહાયતાને સફલ કરવાની ખાતર તેને કહેવું પડે છે કે, આ માસિકનો જ્યારે ઉદય થયો તે અરસામાં જે વિચારસામગ્રી તેણે જૈનસમાજ આગળ ધરવા માંડેલી તેમાં સાંપ્રતકાળે મોટો ફેરફાર થતો આવ્યો છે અને તેને લઈને જ ગ્રાહક બંધુઓની વિશેષ સહાનુભૂતિ મેળવવાને તે સમર્થ થઈ શક્યું છે. તે છતાં તેને વળી એટલું પણ કહેવું પડે છે કે, સ્વતંત્ર ચિંતન, ઉચ્ચ વિદ્વત્તા અને હૃદયગ્રાહી લેખો પ્રગટ કરવાની તેની ઉત્સુકતા જૈન વિદ્વાનો તરફથી પૂર્ણ થઈ શકતી નથી અને જૈનસમાજમાં તેવા લેખો લખનારની સંખ્યા ઘણીજ સ્વલ્પ જોવામાં આવે છે. જે પદ્ધતિના લેખો શિષ્ટ ઇંગ્રેજી માસિકોમાં અને શુજરાતના સર્વોત્તમ માસિકોમાં પ્રગટ થાય છે, તેવા લેખોની બહોળી સંખ્યા આ માસિકને મળી શકતી નથી. તો પણ તે વારંવાર તેવા જૈન લેખકોને વિનંતિ કરી પ્રેમથી આમંત્રણ કરે છે અને હૃદયથી માને છે કે જૈનસમાજમાં ઉત્પન્ન થયેલી ઉચ્ચ બુદ્ધિઓ અને ઉચ્ચ હૃદયોની લાવનાઓના આવિર્ભાવનું નિમિત્ત થવામાં આત્માનંદ પ્રકાશની સંપૂર્ણ કૃતકૃત્યતા છે.

આ માસિક યુવાવસ્થાના અદ્ભુત આનંદનું અનુભવી બનવાને લાગ્યશાળી થયું છે, તેનું મુખ્ય કારણ પોતાના પવિત્રાત્મા ગુરૂના નિર્મળ અને પ્રાતઃ સ્મરણીય નામની છાપ છે અને તે છાપના દિવ્ય પ્રભાવથીજ તે આવી ઉચ્ચ ભૂમિકામાં આવી શક્યું છે. એટલુંજ નહીં પણ તે છાપના યોગે પોતાના મહાત્મા ગુરૂના દ્રવ્ય સ્વરૂપનો અભાવ છતાં આ માસિકને તેમના લાવસ્વરૂપની પ્રત્યક્ષ પ્રતિમા રૂપ જાણી તે મહાત્મા ગુરૂની શિષ્યપરંપરા તે તરફ પ્રેમદષ્ટિએ સદા અવલોકન કરી તેના ઉપયોગી જીવનના બદને વધારવાને સદા તત્પર અને ઉત્સુક રહે છે. તેને માટે આ માસિક પોતાની ઉત્પાદક અને યોજન સંસ્થા સાથે તેમનો અપાર ઉપકાર માને છે અને તેમના સંયમની શીતળ અને અમૃતમય છાયા નીચે રહીને જ પોતાના જીવનનું લાવમય પોષણ મેળવવા સદા ઇચ્છે છે.

આ માસિકે બાલ્યવયથી માંડીને યૌવનવય સુધીમાં ઉત્તરોત્તર અગત્યની દિશાઓમાં પ્રગતિ કરી છે અને હજી તે કરતું જાય છે, તેથી આ દેશમાં તેને માટે સંતોષ પ્રદર્શક મત વધારે ને વધારે પ્રસરતો જાય છે તે જોઈને તેના પ્રવર્તકોને વિશેષ આનંદ થાય છે; તથાપિ હજી જૈનધર્મ અને જૈન ગૃહ-વ્યવહારની દિશામાં ખાસ કરીને સંગીન અને ઉપયોગી કાર્ય કરવા આત્માનંદ પ્રકાશનો ઉચ્ચ ઉદ્દેશ છે. ધર્મ અને સમાજના જુદા જુદા પ્રશ્નો ઉપર ઉંચા પ્રકારના લેખો સંપાદન કરવાને આ માસિક પોતાના પ્રયાસોને પ્રેરવા માગે છે, કારણ કે ધર્મ, ન્યાય, આચાર,

અભિનવ વર્ષે નિવેદન.

૫

વ્યવહાર, સામાજ્ય અને દેશના સંપ, શાંતિ અને આપાદી સાથે વર્તમાન જીવનના દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવ વિચારી ભૂત સાથે વર્તમાનના સંબંધમાં રહેલું એવી આત્માનંદ પ્રકાશની વૃત્તિ છે અને તે વૃત્તિ આચારમાં મુકવાને તે નિષ્પક્ષ-પાતતા ધારણ કરી પ્રગતિ કરતું રહ્યું છે.

ચતુર્વિધ જૈનસમાજના ધર્મ અને સામાજિક જીવનના પ્રશ્નો કાંઈક ઉંડા વિચારથી સમજી શકે તેવા વાચકોને તેમના હૃદયને અનુકૂળ વિચાર સામગ્રી રજૂ કરવાનો પ્રયાસ કરવા આ માસિકની પ્રવૃત્તિ થઈ છે. જૈનસમાજમાં નવા યુગની ધટના, સમાજોત્તરિતાના ચેતનોનું સંવિધાન, ધાર્મિક અને જૃદ્ધસ્થજીવનના કર્તવ્ય ભરેલા તત્વો, પ્રગતિની સાધના ઇત્યાદિ બહુ બહુ પ્રવૃત્તિઓ તરફ સમાજના હૃદયોને સચેત કરવા અને ધર્મ તથા તેના સાહિત્યને તૈયાર કરવા આ માસિક પોતાનો હિસ્સો પૂર ઉમંગથી આપે એવો તેનો ઉચ્ચ મનોરથ છે, તેથી તેવો ઉચ્ચ મનોરથ સફળ કરવાને આપણાં વિદ્વાન્ લેખકો અને વિચારકોના હૃદયમાં તત્કાલ તેવી પ્રેરણા જાગે એવી તે આશા રાખે છે.

આ આત્માનંદ પ્રકાશ આ નવીન વર્ષમાં પ્રવેશ કરતા હાલ સામાજ્યને વિજયી અને સુલેહ શાંતિવાળું અવલોકી વિશેષ આનંદ પામે છે અને હુકાળ અને મોંઘવારીના વિકટ પ્રસંગમાંથી મુક્ત થયેલા દેશને જોવાને આતુર થઈ તે પોતાની નવી આશા અને મનોરથો પૂરવાની તીવ્ર આકાંક્ષા રાખે છે. શુરૂ ભક્તિના ગૌરવથી ગર્જિત થયેલા આ માસિકના ક્રમે ક્રમે રચાતા જતા સ્વરૂપનું સામાજ્ય લક્ષણ કદાચ પછી હવે ગતવર્ષનું કાંઈક સિંહાવલોકન કરતાં કહેવું જોઈએ કે આ માસિકે પોતાની જાહ અને આંતર સ્વરૂપની રચના ગતવર્ષમાં અવિચ્છિન્ન રાખી છે. તેણે ગદ્ય તથા પદ્યના વિવિધ લેખો, ચર્ચાઓ અને સમાચારોની મોટી સામગ્રી પોતાના સુસ્ત ગ્રાહકોની આગળ ધરી છે અને તેમની અભિરૂચિ વધારવાને બનતો પ્રયત્ન કર્યો છે. તેના એકંદર વિષયોનો સંગ્રહ દર ની સંખ્યાએ પહોંચ્યો છે. અને તેની અંદર ઉચ્ચ પ્રકારના લેખોએ મોટો ભાગ રોક્યો છે. જે ઉપરથી આ માસિક સંપૂર્ણ અભિનંદનને પાત્ર બન્યું છે. આત્માનંદ પ્રકાશના લેખ રૂપી તેજસ્વી કિરણોને પ્રસાર કરનારા તે મહાશય લેખકોને તે અંતઃકરણથી ધન્યવાદ આપે છે. નિત્ય ક્રમ પ્રમાણે વર્ષારંભની માંગદય સ્તુતિ અને શુરૂ સ્તુતિ કરી ગત વર્ષના લેખોનો આરંભ કરવામાં આવ્યો છે. પદ્ય લેખકોમાં શ્રીયુત વિઠ્ઠલદાસ મૂલચંદ બી. એ. ‘પદ્મશ્રુ’ ના નામથી લખતા શ્રીયુત છગનલાલ ત્રિભુવન દવે, શ્રીયુત કવિ શામજી લવજી ભટ્ટ, શ્રીયુત ફત્તેહચંદ ઝવેરચંદ શાહ અને શ્રીયુત કુબેરલાલ અંબાશંકર ત્રિવેદી તરફથી પ્રાપ્ત થયેલી રસિક પ્રસાદીને માટે આ માસિક સાહિબાન બન્યું છે,

અને તેમને અભિનંદન આપવાને સંપૂર્ણ ઉત્સાહી થયું છે. ‘મહત્વાકાંક્ષા,’ ‘સ્વાશ્રયી બનો,’ ‘સત્યમિત્રતાનું સ્વરૂપ,’ ‘વ્યક્તિગત આકર્ષણ શક્તિ,’ ‘બોધક સૂત્રો,’ અને ‘સમજશક્તિની બક્ષીસ,’—એવા ગંભીર અને મનનીય લેખો કે જેઓ ગહન વાચન અને વિચારણાના ફલ રૂપ દેખાઇ આવે છે. તેવા લેખો રૂપ ઉજ્જવલ કિરણોના પ્રકાશનું મહામાન શ્રીયુત વિઠ્ઠલદાસ મૂલચંદ બી. એ. ને ઘટે છે અને તેથી તેમની આ માસિક પ્રત્યેની શુભ ભાવના સંપૂર્ણ રીતે દેખાઇ આવે છે. ‘વિશ્વની વિચિત્ર ઘટનાઓ,’ ‘વિશ્વમાં આત્માનું સ્થાન,’ ‘શ્રીમદ્ આનંદધનજીના પદનો અનુવાદ,’ અને ‘મનુષ્યની આધ્યાવસ્થા,’ એ લેખોના સુયોજક શ્રીયુત દ્વિત્વેદ્યંદ્ર ઝવેરભાઈની આ માસિક પ્રત્યેની શુભ લાગણી સારી રીતે દૃશ્યમાન થઈ આવે છે. એ લેખોની રચના ઉચ્ચ કોટીની અને પ્રતિભાશાલી છે, જે ઉપરથી માસિક તેમનો ઉત્સાહથી ઉપકાર માને છે. ‘જૈન કોમમાં કેળવણી,’ ‘આરોગ્ય સંરક્ષણ,’ અને ‘જૈનોમા માધ્યમિક ઉંચી કેળવણીનો પ્રચાર કરવાની આવશ્યકતા,’ એ ઉપયોગી લેખોની પૂર્ણ પ્રભા શ્રીયુત નરોત્તમદાસ, બી. શાહે અંગમાં ઉમંગ લાવીને પાડી છે અને જૈન સમાજને પ્રગતિની ઉચ્ચ દિશા દર્શાવી આપી છે. જે ઉપરથી આ તેમની સહૃદય ભક્તિ માટે આભારી બન્યું છે. ‘ચારિત્ર બંધારણ,’ ‘સુખ યાને સુખી જીવન ગુબ્ધરવાના કારણો,’ ‘અભ્યંતર કુટુંબ,’ એ ત્રણે સુબોધક વિષયો શ્રીયુત વકીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈએ આ માસિકની સેવામાં અર્પણ કરી માસિક તરફની તેમની પવિત્ર મમતા પ્રદર્શિત કરી છે. ‘ભાવનગરમાં જૈન સ્વયંસેવક બંધુઓની સેવા,’ ‘સમયોચિત કર્તવ્ય,’ ‘સમાજ ઉન્નતિ માટે સમયે સમયે ફેરફાર કરવાની જરૂર છે’ એ રહસ્ય ભરેલા અને મનનીય લેખો શ્રીયુત એક સમાજ સેવકના દેખાય છે. આ લેખકે પોતાનું પ્રગટ નામ આપ્યું નથી, છતાં પણ જૈન સમાજની ઉન્નતિના માર્ગને દર્શાવનારા અને વર્તમાન કાલના સામાજિક જીવનની ઘટનાના ઉચ્ચ તત્વોના તે સારા બોધક હોઈ મનન પૂર્વક વાંચવા યોગ્ય છે. ‘માનસ દોષો,’ ના લેખક શ્રીયુત અધ્યાયી છે કે જેના લેખો ઉંડા રહસ્યવાળા, વિદ્રેષ્ટા પૂર્ણ અને ઉચ્ચ તત્વો દર્શાવનારા હોઈને મનન કરવા યોગ્ય છે. માત્ર આ એકજ લેખ આ શ્રીમાન લેખકનો હોઈ તે પ્રવૃત્તિ આજી રાખવાને સૂચના કરવામાં આવે છે. ‘જ્ઞાતિ સંસ્થા વિષે વિચારણીય સુદાઓ,’ ‘જૈન કોમમાં સ્ત્રી કેળવણીની જરૂર,’ ‘જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર કયા ધોરણે કરવો જોઈએ’?, ‘જૈન કોમમાં આરોગ્યની આવશ્યકતા,’ ‘સમયના પ્રવાહમાં’ એ વિષયોના લેખકો અનુક્રમે શ્રીયુત માવજી દામજી શાહ, શ્રીયુત માસ્તર દુર્લભજી કાળીદાસ, અને શ્રીયુત આઈ-એ. છે, તે ઉપરાંત ‘લગ્નાદિ પ્રસંગે અપીલ’ એ વિષયના લેખક શ્રીયુત શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળના સેક્રેટરીએ કરેલી

અભિનવ વર્ષે નિવેદન.

૭

આંતર સેવા આ માસિક ઉપકાર સાથે સ્વીકારે છે. ઉપર્યુક્ત ગદ્ય તથા પદ્યના લેખકોમાં શ્રીયુત્ત છગનલાલ ત્રિભુવન દવે, કવિ શ્યામજી લવજી ભટ્ટ, અને કેટલાક પ્રાસ્તાવિક સ્લોકોના લેખક શ્રીયુત્ત કુબેરલાલ અંગાશંકર અન્ય ધર્મી છતાં આ માસિક તરફ શુભ ભાવના દર્શાવે છે, તેથી તેમનો તે વિશેષ આભાર માને છે. એવી રીતે જુહસ્થ લેખકોની વિચારમાળાથી અલંકૃત થયેલું આ માસિક તે મનોહર માલામાં મહિમય શ્રેણીના કિરણોના જેવી સ્ફૂર્તિ આપનારા ગુરુવર્ગના લેખોથી વિશેષ તેજસ્વી બન્યું છે. તેમાં ખાસ કરીને આ માસિકના સદા પોષક અને શાંતમૂર્તિ મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજીના સુબોધક અને વિદ્વત્તાની દિશાઓમાં જૈન સમાજનું જીવન ઝીલાવનારા લેખોની શ્રેણી આત્માનંદ પ્રકાશમાંથી આનંદમય કિરણો વર્ષાવ્યા કરે છે. જેથી તે મહાનુભાવનો મહાન્ ઉપકાર ચિરસ્થાયી રહેલો જ છે. ‘હવે કાંઈ પણ એટી શકાય કે નહીં,’ ‘સદ્ભાવનાનો અલૌકિક ચમત્કાર,’ જૈન બંધુઓને ઉપયોગી સૂચના,’ ‘પાંજરાપોળ પ્રમુખ જીવદયાની સંસ્થાઓ આશ્રો કંઈક,’ ‘જૈન સમાજની દાઝ હૈયે ધરનારને બે બોલ,’ ‘અહિંસા અથવા દયા,’ ‘ગચ્છનાયક ગણી આચાર્યાદિ કોણ હોઈ શકે,’ ‘આપણી આધુનિક ચાલતી સ્થિતિ સુધારી લેવાની ખાસ જરૂર,’ ‘કેવાં કર્મ કરવાથી કેવી અવસ્થા પમાય છે,’ ‘આત્મા સાથે કર્મનો સંબંધ કેવી રીતે છે, અને તેનો અંત શી રીતે આવે?’ ‘શ્રી આત્મબોધ કુલક વ્યાખ્યા,’ ‘સાધુ નિર્જીવ યોગ્ય ચરણ સિત્તરી અને કરણ સિત્તરી,’ ‘શ્રી જૌતમ કુલક સુવર્ણ વાક્યો,’ ‘કર્મકુલક વ્યાખ્યા,’ ‘જીવાનુશાસ્ત્ર કુલક વ્યાખ્યા,’ અને ‘પુણ્યપાપ કુલક વ્યાખ્યા,’ વગેરે કેટલાએક તે મહાનુભાવના લેખોથી આત્માનંદ પ્રકાશની ધાર્મિક વિભૂતિ વિશેષ વૃદ્ધિગત થઈ છે. પ્રાચીન અને અર્વાચીન ઐતિહાસિક વિષય ઉપર લખેલો ‘શ્રી મહાવીર નિર્વાણના સમયના નિર્ણય’ નો લેખ શ્રીમાન્ જિનવિજયજી મહારાજનો છે. જેઓ ઐતિહાસિક સાહિત્યના શોધક અને બહાર મુકનાર છે અને જેના ઐતિહાસિક લેખો જૈન અને જૈનેતર સમાજમાં પ્રિય થયેલ હોઈ મનનપૂર્વક વંચાય છે. તે મહાત્માની હાલની પ્રવૃત્તિ તેવા ગ્રંથો લખી પ્રસિદ્ધ કરવાની ચાલતી હોવાથી તેમના તરફથી વધારે લેખો આવી શક્યા નથી, પરંતુ અવકાશે અવકાશે તેઓશ્રીએ ઐતિહાસિક નવીન નવીન પ્રસાદિ આપવાની જરૂરીયાત છે, જેથી તે માટે તેઓશ્રીને નમ્ર વિનંતિ કરવામાં આવે છે. તેમણે પણ આ માસિકની ખરી ઉપયોગિતામાં વધારો કર્યો છે. તેમજ ‘પરોપકારાય સતાં જીવન’ એ વિષય ઉપર શ્રી માણેકમુનિનું અવતરણ પણ આ માસિકને શોભાપ્રદ થયું છે. આ સિવાય બીજા લેખો આ સભાના સેક્રેટરીના છે જે તેમની દુરજ હોઈને તેને માટે કાંઈ પણ પ્રશંસા કરવી તે આ સ્થાને આત્મલાઘા કરવા જેવું છે,

૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ પ્રમાણે વિષયોના વિવિધ કિરણોને પ્રસારતું, અને જ્ઞાન-ખોદની આનંદમય પ્રભાને ફેલાવતું આત્માનંદ પ્રકાશ ભારત વર્ષરૂપ ગગનમાં સૂર્યખિંગની જેમ ચલકતું નવીન વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. વર્તમાન સમયે ભારતમાં પ્રજાજીવનના આંદોલનો ઘુમી રહ્યા છે, દરેક સમાજ પોતાની વિવિધ પ્રકારની ઉન્નતિની પ્રવૃત્તિઓના ઉદ્દ્યોષો ચારે કોર પાડી રહ્યા છે, સામાજિક, વ્યાપારી, ઔદ્યોગિક, કેળવણી વિષયક આદિ અનેક પ્રવૃત્તિઓના સ્વરૂપો આલેખનારી વિચારશ્રેણીઓ ઉઠવા લાગી છે અને સેવાધર્મનો પવન ભરતક્ષેત્રની ભૂમિ ઉપર વાવા લાગ્યો છે. તેવે સમયે વિગ્રહના વિરામથી શાંતિસુખને માર્ગે સંઘની નવીન ભાવનાઓ અને આશાઓ સફલ કરવાની તક સાધવા આ માસિક પોતે પોતાના અભિનવા મનોરથો સિદ્ધ કરવાને વિશેષ ભાગ્યશાળી થઈ શકશે; અને તેની એ અભિજ્ઞાણની સિદ્ધિ પોતાના ાઘ્ય અને આંતર સ્વરૂપ ઉપર પડતી ગુરૂવર્ગની કૃપાદષ્ટિના પ્રભાવને અવલંબીને રહેલી છે એમ આ માસિક નિઃશંકપણે માને છે, અને ઈચ્છે છે કે, ગ્રાહકોની દિનદિન વધતી જતી સંખ્યાથી તેની લોકપ્રિયતા અને લોકોપયોગિતા વધારવામાં જૈન વિદ્વાન લેખકો અને વાચકો તેને સહાયરૂપ થાય અને આત્માનંદ પ્રકાશ આખા ભારતવર્ષના જૈન સમાજની એક જ્ઞાનમય-ભાવમય અમૂલ્ય સમૃદ્ધિ બને ! તે ઈચ્છા પૂર્ણ કરવાને માટે તે નીચે પ્રમાણે પરમાત્મા શ્રી વીર પ્રભુનું સ્મરણ કરે છે.

वीरभक्तिभरभावितात्मनः किं नरस्य भुवि दुर्लभं भवेत् ।

तस्य मुक्तिललना रमणीया सन्निधिं समुपयाति रसेन ॥ ૧ ॥

જે પુરૂષનું હૃદય શ્રી વીર પ્રભુની ભક્તિના ભારથી ભાવિત છે તેવા પુરૂષને આ પૃથ્વીમાં કઈ વસ્તુ દુર્લભ છે ? તે પુરૂષની પાસે રમણીય એવી મુક્તિરૂપી સ્ત્રી રસ ધરીને આવે છે. ૧

કેટલાક માસ્ટાવિક શ્લોકો.

પદાત્મક ભાષાંતર સહિત.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૩૦૮ થી ચાલુ.)

રચનાર:—શ. રા. કુબેરલાલ અંબાશંકર ત્રિવેદી. ભાવનગર.

નિત્યં છેદસ્તુણાનાં ક્ષિતિનિરલિખનં પાદયોરલ્પપૂજા

દન્તાનામલ્પશૌચં વસનમલિનતા રુક્ષતા મૂર્ધજાનામ્ ।

કેટલાક પ્રાસતાવિક શ્લોકો.

૯

દ્વે સન્ધ્યે ચાપિ નિદ્રા વિવસનશયનં ગ્રાસહાસાતિરેકઃ
સ્વાંગે પીઠે ચ વાઘં ભવતિ ધનપતેર્મૂમિપસ્યાપિ વાચ્યમ્ ॥

(શાદુલ)

તોડે બેસી તૂણા નખે ભૂમિ ખણે પાદો ન પૂરા ધુએ,
રાખે દાંત ન શુદ્ધ વાળ શિરના ઓળી અરીસો જુએ;
ખાતાં ખૂબ હસે સુવે નગન થઈ અંગો વગાડે કરે,
એવો માનવો ભૂપ હોય પણ ત્યાં લક્ષ્મી ન વાસો કરે.

चेतोहरा युवतयः सुहृदोऽनुकूलाः सहान्वयाः प्रणतिनम्रगिरश्च भृत्याः ।
गर्जन्ति दन्तिनिवहास्तरलास्तुरंगाः संमीलने नयनयोर्नहि किंचिदस्ति ॥

(પુષ્પિતાગ્રા)

અનુકૂલ સુહૃદો સુશીલ નારી, સુખકર સેવક અધુવર્ગ ભારી;
રથ હય ગજ સાજ સુખદાયી, નયન મિચાય પછી ન કોઈ ભાઈ!

असतामुपभोगाय दुर्जनानां विभूतयः ।
पिचुमंदं फलैराढयं काकैरेवोपभुज्यते ॥

(દોહરો)

પિચુમંદનાં ફલ તણા, કાક કરે ઉપભોગ;
દુર્જનની દોલત પડે, એમ દુષ્ટને ભોગ.

सत्सङ्गाद्भवति हि साधुता खलानां
साधूनां नहि खलसङ्गमात्खलत्वम् ।
आमोदं कुसुमभवं मृदेव धत्ते
मृदंधं नहि कुसुमानि धारयन्ति ॥

(પ્રહર્ષિણી વૃત)

સત્સંગે ખલજન સાધુ થાય સારા,
સાધુઓ નહિ ખલથી થશે નકારા;
સૌગંધી કુસુમતણી જ માટી ધારે,
માટીની નહિ કુસુમો ધરે લગારે.

૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કચિદ્વિદ્ગોષ્ઠિ કચિદપિ સુરામત્તકલહઃ

કચિદ્વીળાવાદઃ ક્વચિદપિ ચ હાહેતિ રુદિતં ।

ક્વચિદ્રમ્યા રામા ક્વચિદપિ જરાજર્જરતનુ

ન જાને સંસારઃ કિમમૃતમયઃ કિં વિષમયઃ ॥

(મનહર)

વિદ્વાનો વિનોદ થાય વિદ્વાનોની વચ્ચે ક્યાંક,
ક્યાંક દાડ પીધેલાની મત્ત મસ્તી થાય છે;
વીણાનો મધુર સ્વર ક્યાંક સંભળાય કાન,
ક્યાંક હાય હાય કરી રૂદન કરાય છે;
મોહને પમાડનારી નારી લટકાળી ક્યાંક,
ક્યાંક જરાથકી તન જીર્ણુ તો જણાય છે;
શુ આતે સંસાર હશે વિષ કે અમૃત મય ?
આ બધું નિહાળતાં એ બાણી ન શકાય છે.

સ્વાદન્ન ગચ્છામિ હસન્ન જલ્પે ગતં ન શોચામિ કૃતં ન મન્યે ।

દ્વાભ્યાં તૃતીયો ન ભવામિ રાજન્ કિં કારણં ભોજ ભવામિ મૂર્ખઃ ॥

(ઉપજાતિ.)

હસી ન હું તો કઈં વાત ક્યારે, ચાલી ન ખાવાતણી ટેવ મારે;
કરેલ જે કૃત્ય વડાં કરેથી, કહી ન દેખાડું કદિ મુખેથી.
જ્યાં બે જનો વાત કરે જ કાંઈ, ઉભો રહું ત્યાં ન કદિ છુપાઈ;
ગઈ વસ્તુનો શોચ કઈં ન હાલ, શામાટ હું મૂરખ હે નૃપાલ ?

ધર્માર્થકામમોક્ષાણાં યસ્યૈકોઽપિ ન વિચિતે ।

અજાગલસ્તનસ્યૈવ તસ્ય જન્મ નિરર્થકમ્ ॥

(દોહરે.)

ધર્મ કામ કે મોક્ષ ના, સાધ્યો થોથો અર્થ;

અજાગલ આંચળ તુલ્ય તે, જનનું જીવન વ્યર્થ.

—ચાલુ.

આનંદ પ્રાપ્તિના માર્ગો.

લે. વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ. બી. એ.

આ વીસમી સદીના સુવિખ્યાત રાજ્યનીતિજ્ઞ ગિરમાર્કનું કથન છે કે “મારા આખા જીવનમાં એક દિવસ પણ મને આનંદની પ્રાપ્તિ નથી થઈ.” જો કે પક વર્ષ સુધી ધન ધાન્ય, આદર સન્માન, બળ, પૌરુષ, લક્ષ્મી, કીર્તિ, વિજય, વિભવ, શક્તિ, પ્રભાવ આદિ સર્વ પ્રકારના સુખની તથા એક મહારાજ્યના અધિકારની તેને પ્રાપ્તિ થઈ હતી તો પણ ગિરમાર્કે એક દિવસ સત્ય આનંદનો અનુભવ કર્યો નથી. એ તેના ઉપરોક્ત વચનથી પ્રતીત થાય છે.

પ્રકૃતિમાં આનંદ પણ એક વિલક્ષણ વસ્તુ છે. આનંદ પ્રાપ્તિ માટે જગતમાં કોઈ નિયત સ્થાન નથી. સર્વ સ્થળમાં અને સર્વ સ્થિતિમાં આનંદની સંપ્રાપ્તિ થઈ શકે છે. કોઈ કોઈ વખત તે એવા સ્થળોમાં પ્રાપ્ત થઈ શકે છે કે જ્યાં એની સ્વપ્ને પણ સંભાવના ન હોઈ શકે. તેમજ કોઈ કોઈ વખત એવા સ્થળોમાં તે મળી શકતો નથી કે જ્યાં તેની સંપૂર્ણ આશા હોય. કેટલીક વખત ફાંસીપર ચઢવાવાળા મનુષ્યોને જે આનંદની પ્રાપ્તિ થાય છે તે રાજા મહારાજાઓને પણ નથી થતી. આ ઉપરથી વાસ્તવિક હકીકત એ સિદ્ધ થાય છે કે આનંદ બાહ્ય વસ્તુઓ પર આધારભૂત નથી, પરંતુ હૃદયની આન્તરિક ગતિ ઉપર તેનો મુખ્ય આધાર છે. જેથી બાહ્ય વસ્તુઓ પ્રતિકૃષ્ણ હોય તો પણ સત્ય આનંદ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. આનંદની ઉત્પત્તિ હૃદયમાં થાય છે. હૃદય તેનું મૂલસ્થાન છે. જેથી રીતે સૂર્યનો પ્રકાશ સર્વ પદાર્થો પર પડે છે તેવીજ રીતે આનંદનો પ્રભાવ બાહ્ય પદાર્થો પર સ્વયમેવ પડે છે. ઘણે ભાગે સર્વ મનુષ્યો આનંદની શોધમાં જ હોય છે, પરંતુ તેઓને આનંદની પ્રાપ્તિ ત્વરાથી થતી નથી તેનું કારણ એ છે કે તેઓ જે વસ્તુઓમાં આનંદનો સર્વથા અભાવ હોય છે તે વસ્તુઓમાં તેને શોધ્યા કરે છે. મનુષ્ય એમ સમજે છે કે દ્રવ્ય વા સંપત્તિની પ્રાપ્તિમાં આનંદ રહેલો છે, અથવા અમુક વસ્તુ મેળવવાથી પોતાને આનંદ મળશે; પરંતુ આ સર્વ ભ્રમિત વિચાર છે. વસ્તુ તઃ અમુક વસ્તુ હોવા અથવા ન હોવા પર આનંદનો આધાર છે એમ નહિ, પરંતુ હૃદયની શાન્તિ પર તેનો ખરો આધાર છે. આનંદ પ્રાપ્ત કરવા માટે કોઈ પ્રકારના પરિશ્રદ્ધ વા આડમ્બરની આવશ્યકતા નથી. ચિત્તની શાંતિ અને એકાગ્રતાનું જ નામ આનંદ છે. આ વાત પ્રત્યેક મનુષ્યને પ્રત્યેક અવસ્થામાં સુલભ છે અને તેનાથી મનુષ્ય પોતે રહેલાઈથી પ્રાપ્ત કરી શકે છે. આમ હોવાથી આનંદ પ્રાપ્તિ માટે અન્ય વસ્તુઓ પર આધાર રાખવાની આવશ્યકતા નથી. જે

વસ્તુઓનો મનુષ્યો સંગ્રહ કરે છે તેની સાથે આનંદને કશો સંબંધ નથી. મનુષ્યના આત્માની જે કંઈ ઉન્નતિ અથવા અવનતિ થાય છે તેના ઉપર સુખ દુઃખનો પ્રથમ આધાર છે.

અનેક અવસ્થાઓ એવી હોય છે કે જે સ્થૂલ દૃષ્ટિએ આનંદસમાન પ્રતીત થાય છે, પરંતુ વાસ્તવિક રીતે એમ હોતું નથી. એક અવસ્થા એવી હોય છે કે જેમાં મનુષ્યને ઇચ્છાનુસાર વસ્તુઓ મળે છે, અને તે એને આનંદ સમજવા લાગે છે; પરંતુ ખરી રીતે જોતાં તે અપૂર્ણ હોય છે. જો કે તેની અંદર આનંદનો કંઈક અંશ આવી જાય છે, પરંતુ તેને સંપૂર્ણ આનંદ કહી શકાતો નથી. આવી અવસ્થામાં મગ્ન થઈ જવું તે પૂર્ણને બદલે અપૂર્ણનો સ્વીકાર કરવા જેવું છે. વળી એક અવસ્થા એવી પણ છે કે જેમાં આપણી ઇચ્છાઓ અને આપણી ઇચ્છિત વસ્તુનું એકત્વ થઈ જાય છે. આ અવસ્થાને પણ સંપૂર્ણ આનંદની અવસ્થા કહી શકાતી નથી; કેમકે જ્યાં સુધી તે બંનેમાં એકતા હોય છે ત્યાંસુધી જ એ અવસ્થા ટકે છે, પરંતુ રહેજ અંતર થાય છે કે તરત જ ઉક્ત અવસ્થામાં ભંગ પડે છે. મનુષ્યની ઇચ્છાઓમાં હમેશાં પરિવર્તન થયા કરે છે. એક વસ્તુ પ્રાપ્ત થાય કે પછી તરતજ બીજી વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવા માટે ઇચ્છાનો ઉદ્ભવ થાય છે. હજી તો એક ઇચ્છા પૂર્ણ થતી નથી ત્યાં બીજી ઇચ્છા પેદા થાય છે; પરંતુ ઇચ્છિત વસ્તુ મળવામાં જરા પણ વિલંબ થાય છે તો અશાંતિ થવા લાગે છે. ઇચ્છિત વસ્તુઓની પ્રાપ્તિ તો દૂર રહી, પરંતુ કદાચ કોઈ માણસને સંસારની સમગ્ર વસ્તુ પ્રાપ્ત થાય તો પણ તે આનંદથી વંચિત રહી શકે છે; કેમકે આત્મિક સુખ એજ ખરો આનંદ છે, જે શારીરિક અને માનસિક સુખોથી ભિન્ન છે.

લોકો સંતોષને પણ કેટલીક વખત આનંદ માની બેસે છે, પરંતુ મનુષ્યો જેને સંતોષ માને છે તે સંતોષ કહેવાતો નથી. સંતોષમાં નિરાશાનો કંઈક અંશ હોય છે. આથી મનુષ્યોને અસલી વસ્તુઓને બદલે કૃત્રિમ-નકલી વસ્તુઓથી ચલાવી લેવું પડે છે. સંતુષ્ટ મનુષ્યને દુઃખને બદલે છાશ આપવામાં આવશે તો તે પીવાથી તેને પયઃપાન જેટલી પ્રસન્નતા થશે. કોઈ ભૂતકાળના આનંદદાયક પ્રસંગનું સ્મરણ કરીને પણ સંતોષી મનુષ્ય પ્રસન્નચિત્ત બને છે. સંતોષથી મનુષ્યની માનસિક અને નૈતિક શક્તિ નિર્બલ બની જાય છે અને તે ઉચ્ચગામી થવાને પ્રયત્નવાન થઈ શકતો નથી. સંતોષ એ એક પ્રકારનો ઉત્તમ ગુણ છે એ નિઃસંદેહ છે, દરેક મનુષ્યમાં સંતોષ અવશ્ય હોવો જોઈએ; પરંતુ સંતોષ આત્મોન્નતિમાં બાધ કર્તા ન થઈ પડે એ બાસ લક્ષમાં રાખવાનું છે. મનુષ્યે દિનપ્રતિદિન આગળ પ્રગતિશીલ રહેવું જોઈએ. એક ઇચ્છિત વસ્તુ મળે તે સમયે અવશ્ય સંતોષ

આનંદ પ્રાપ્તિના માર્ગો.

૧૩

થવો જ જોઈએ, પરંતુ આથી એમ સમજવાનું નથી કે તેને હમેશને માટે સંતોષ થવો જ જોઈએ અને તેણે નિરંતર એક જ સ્થિતિમાં પડ્યા રહેવું જોઈએ. જે કંઈ મનુષ્યની પાસે હોય તેનાથી તે સમયે તો તેણે સંતોષ રાખી લેવો જોઈએ; પરંતુ તેની વૃદ્ધિને માટે સતત ઉદ્યોગ કરતા રહેવું જોઈએ. ધન ધાન્યથી સંતુષ્ટ થઈ શકાય, પરંતુ ગુણપ્રતિ કરવામાં અને આત્મોન્નતિ સાધવામાં કદિ પણ સંતોષને સ્થાન મળવું જોઈએ નહિ. જ્યાં સુધી મનુષ્ય અનન્તગુણ ધારણ કરે ત્યાં સુધી ગુણોની વૃદ્ધિ અને વિકાસ કરતાં તેણે અટકવું જોઈએ નહિ.

આ ઉપરથી એટલું સ્પષ્ટ થાય છે કે સંતોષને અને પ્રસન્નતાને આનન્દ કહી શકાશે નહિ. પ્રસન્નતા અદ્ય સમય પર્યંત રહેનારી વસ્તુ છે, પરંતુ આનન્દ સદા કાળ ચિરસ્થાયી છે. વિવેકશક્તિથી પ્રતિકૂળ વર્તવાથી પણ પ્રસન્નતા મેળવી શકાય છે, પરંતુ આનન્દ કદાપિ મેળવી શકાતો નથી. કોઈ વખત પ્રસન્નતા હઃખનું રૂપ ધારણ કરી શકે છે, પરંતુ આનન્દ તો સદૈવ આનન્દ જ રહે છે.

મનુષ્યો એવા પ્રાણી છે કે જેઓ વાસ્તવિક આનન્દ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. અન્ય પ્રાણીઓ ઉપર્યુક્ત અવસ્થામાં જ રહે છે. વાસ્તવિક આનન્દ એ છે કે જેમાં જીવન અને જીવનના ઉદ્દેશમાં સંપૂર્ણ સમભાવ હોય છે. આ પ્રકારનો આનંદ કોઈ પણ મનુષ્ય પોતાને માટે સ્વયમેવ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ નિર્લેપ બની પરમાર્થકાર્યમાં જીવન વ્યતીત કરે છે ત્યારે આનન્દ સ્વયમેવ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. આનન્દ આત્માનો ગુણ છે અને એ અવસ્થામાં એ સ્વયમેવ પ્રકટીભૂત થાય છે. પરંતુ કોઈ પણ મનુષ્ય આનન્દને પોતાના જીવનનું ઉદ્દેશ્ય અથવા સાધ્ય બનાવવાથી આનન્દ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. આ વાત સર્વથા અસંભવિત છે. જો તમારી ઇચ્છા વાસ્તવિક આનન્દ મેળવવાની હોય તો હમેશાં તમારા ઉદ્દેશ્ય અથવા સાધ્યને ઉચ્ચ બનાવવા યત્ન કરો. અન્ય મનુષ્યોના આનન્દને તમારા પોતાના આનન્દ કરતાં ઉત્કૃષ્ટ માનો. પરહિતાર્થે સ્વાર્થની આહૂતિ આપો. ધનથી પ્રસન્નતા મેળવી શકાય છે, સંતોષ અને સંતુષ્ટતા પણ મેળવી શકાય છે; પરંતુ આનન્દ એવી વસ્તુ નથી કે જે ધનથી મેળવી શકાય. તે સત્ય જીવનથી મળી શકે છે. આનન્દ સત્યાર્થ જીવનનું જ અંગ છે. તે કદાપિ એનાથી પૃથક્ હોઈ શકે જ નહિ. આનંદ શાંતિનો ભંડાર છે અને નિરાશાયુક્ત ઉદ્યોગથી દૂર રહે છે-અપ્રાપ્ય છે. જે વસ્તુઓ સ્વાર્થની સીમાની બહાર છે એવી વસ્તુઓના પ્રેમ પર આનન્દનો આધાર રહેલો છે. જગતમાં આનન્દના પ્રત્યેક ઉદાહરણ લઈ તેનું પૃથક્કરણ કરશો તો તમને સ્પષ્ટ પ્રતીતિ થશે કે તે સર્વમાં પ્રેમનું તત્વ નિગૂઢ રહેલું છે. તે પ્રેમ માતા પિતાનો પોતાના બાળકો તરફ હોય, અથવા

સ્ત્રીપુરુષનો પરસ્પર પ્રેમ હોય, અથવા ગમે તે રૂપમાં તે પ્રેમ માનવ જાતિ તરફ હોય, અથવા તે પ્રેમ જીવનના કોઈ પ્રથમ કાર્યનો હોય કે જેને વાસ્તે દરેક મનુષ્ય પોતાની સઘળી શક્તિઓને ઉપયોગમાં લે છે, પરંતુ પ્રેમ તો અવશ્ય હોય છે જ.

જે મનુષ્યમાં આશા, વિશ્વાસ અને સત્ય દૃઢ પ્રેમ હોય છે તે મનુષ્ય આનન્દ મેળવી શકે છે. નિરાશાભરેલા વા નિકૃષ્ટ વિચારોને નિરંતર સેવનાર મનુષ્યને આનન્દની પ્રાપ્તિ થઈ શકતી નથી. આવા મનુષ્યોને પોતાના હૃદયની ક્ષુલ્લકતા દૃષ્ટિગત હોય છે અને તેઓ એમજ સમજતા હોય છે કે જગત્ ક્ષુલ્લક હૃદયવાળા મનુષ્યોથી ભરેલું છે. તેઓની સ્થિતિ ઘુવડની જેવી હોય છે જે સૂર્યનો પ્રકાશ ન જોઈ શકવાથી એમ જ સમજે છે કે દિવસે પણ અંધકાર જ રહે છે. જ્યારે નિરાશા વૃદ્ધિગત થાય છે ત્યારે આવા મનુષ્યો મૃત્યુને ઇચ્છે છે અને તેઓના મનમાં એવા વિચારો ઘુસવા લાગે છે કે આ જીવનમાં તો આનન્દ મળ્યો નહિ, તો તે મૃત્યુથી મળશે.

વિશ્વાસના અભાવમાં પણ આનન્દનો અભાવ જ રહેલો છે. જે મનુષ્યને બીજા લોકો પર વિશ્વાસ નથી હોતો, જે કેવળ પોતાને સત્ય અને બીજાને જુઠા જાણે છે તેને પણ કદિ આનન્દ મળી શકતો નથી. ઔરંગઝેબ મહા પ્રતાપી મુગલ સમ્રાટ હતો, પરંતુ તેને બીજા લોકોપર લેશ માત્ર વિશ્વાસ ન હોતો. પોતાના પુત્રો પર પણ તેને જરા પણ વિશ્વાસ ન હતો તો બીજાની વાત જ ક્યાં કરવી ? આજ કારણથી તે જીંદગીપર્યંત આનન્દથી વંચિત રહ્યો હતો. મૃત્યુના દિવસે જેમ જેમ નજીક આવતા ગયા તેમ તેમ તેના લયમાં વિલક્ષણ વધારો થવા લાગ્યો. મહાન રાજ્યનીતિજ્ઞ ગિસ્માર્ક પણ આ અવશ્યને લઈને જ આનન્દ મેળવી શક્યો નહોતો.

અત્ર પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થશે કે આનન્દ મેળવવા માટે કયી વસ્તુઓ આવશ્યક છે ? તેના ઉત્તરમાં એજ જણાવવાનું કે પહેલાં તો એ આવશ્યક છે કે આનન્દાભિલાષી મનુષ્યોએ પોતાના જીવનનું ઉદ્દેશ્ય ઉચ્ચ ધનાવધુ જોઈએ અને કેવળ નિઃસ્વાર્થવૃત્તિથી લોકસેવા તથા પરાપકાર નિમિત્તે જીવન અર્પણ કરી દેવું જોઈએ.. મનુષ્ય-જીવન એવી વસ્તુ નથી કે જે ઇચ્છામાં આવે તેમ વ્યતીત કરી શકાય; પરંતુ તે એવી વસ્તુ છે કે જેમાં પોતાનો અભીષ્ટ ઉદ્દેશ્ય સાધી શકાય. તેથી જ તે જેમ તેમ કરી પૂર્ણ કરી દેવાનું નથી, પરંતુ એમ સમજવું જોઈએ કે સ્વપરનું શ્રેય સાધવા માટે આ મનુષ્ય-જીવન એક અમૂલ્ય પ્રસંગ છે અને આ મનુષ્ય-શરીર એક કિંમતી સાધન છે, અને તેથી આ હાથ આવેલા સુપ્રસંગને જવા દેવો જોઈએ નહિ. ચિંતામણી રત્ન સમાન આ મનુષ્ય જન્મ

આનંદ પ્રાપ્તિના માર્ગો.

૧૫

અત્યંત કઠિનતાથી મળે છે, અને જો તે વ્યર્થ જશે તો ચિંતામણી રત્ન પામી તેને સમુદ્રમાં ફેંકી દીધા જેવું થશે. આ મનુષ્ય-જીવનનો ઉદ્દેશ કેવળ દ્રવ્ય સંચય કરવાનો નથી. જે મનુષ્યમાં સ્વાર્થની ગંધ નથી, જેના હૃદયમાં પ્રેમ અથવા અનુરાગનો પ્રવાહ અસ્ખલિત વહે છે, જે અન્ય મનુષ્યોને સહાયશ્રુત થવાને તેમજ તેઓની વિટંબનાઓ અને વિપત્તિઓ દૂર કરવા માટે સદા સર્વદા તન મન ધનથી કટિબદ્ધ રહે છે અને જે અન્યના સુખની ખાતર પોતાના સુખ અથવા આનંદની આહૂતિ આપી શકે છે તેજ મનુષ્ય આનંદના ખરેખરા માર્ગપર છે એમ કહેવામાં જરાપણ અતિશયોક્તિ નથી. આનંદમાર્ગપર વિચરનાર સુસાદ્ર હૃદયોમાં ઉદ્યોગી, ઉત્સાહી અને સાહસિક હોય છે અને પોતાના જીવનના ઉદ્દેશાનુસાર હૃદયમાં નિર્ભયપણે સ્વીકૃત કાર્યમાં મગ્ન રહે છે.

આનંદ મેળવવા માટે માનસિક એકાગ્રતાની પણ અત્યંત અગત્ય છે. એનાથી જીવન સાદું તેમજ સારગર્ભિત બને છે. જે જે નકામી બાબતો હોય છે તે સર્વ દૂર થાય છે. શારીરિક, માનસિક અને નૈતિક શક્તિનો હાસ કરનાર ચિંતા, ભય અને પશ્ચાત્તાપ ને હૃદયમાંથી કાઢી નાંખવા જોઈએ. તમારા જીવનનો ઉચ્ચ ઉદ્દેશ નિશ્ચિત કરો, જેથી સર્વ શક્તિઓ એકત્રિત બની જાય અને મન એટલું બળુકું મગ્ન થઈ જાય કે દુઃખનો અંશ પણ ન રહે. આથી મનને એકાગ્ર કરવામાં ઘણી સાહાય્ય મળશે. યુદ્ધની અંદર વીર યોદ્ધાઓ પોતાના કાર્યમાં એટલા બધા તન્મય બની જાય છે કે પોતાના શરીરપર પડતા ઘાતું તેઓને લાગ રહેતું નથી. આ પ્રમાણે મનુષ્યો પોતાના જીવનનો કોઈ ઉચ્ચ ઉદ્દેશ્ય બનાવીને તેમાં એટલા બધા તન્મય થઈ શકે છે કે તેનાપર નાના અથવા મોટા દુઃખની લેશ પણ અસર થઈ શકતી નથી, અને નિકૃષ્ટ કોટિનું જીવન પણ માનસિક એકાગ્રતાથી સ્વચ્છ, ઉદાત્ત, અને પવિત્ર બની જાય છે. કોઈનાપર વૈર લેવાના અથવા કૂટનીતિથી વર્તવાના વિચારને અવકાશ જ નથી મળતો. આ ગુણથી મનુષ્ય શાંતિ મેળવી શકે છે અને વાસ્તવિક આનંદનું રહસ્ય સમજવા લાગે છે.

આનંદ મેળવવા માટે એક બીજા ગુણની પણ આવશ્યકતા છે. તે એ છે કે જો આપણને કોઈ ખરાબ ટેવ પડી ગઈ હોય તો તેના પર આપણે વિજય મેળવવો જોઈએ. સંસારમાં લક્ષ્મી અથવા માયા મનુષ્યને અતિશય મુગ્ધ કરી મુકે છે. બીજા લોકોને જોઈને મનમાં ચિત્ર વિચિત્ર ભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. જો મનુષ્ય જુએ છે કે જગત્માં સત્યનિષ્ઠ માણસો દુઃખી અને નિર્ધન અવસ્થા ભોગવે છે, અને અસત્યવાદી, કપટી તથા ધૂર્ત લોકો આનંદ કરી રહ્યા છે તો તેના મનમાં કંઈ કંઈ તરેહના વિચિત્ર ભાવો પ્રકટ થાય છે. આ સમય તેની પરીક્ષાનો છે. જો તે વખતે તેનું અધઃપતન થાય છે તો તે સદાને માટે

તેજ સ્થિતિમાં રહે છે અને તેમાંથી તે કદી ઉદ્ધૃત થઈ શકે એ આશા પણ વ્યર્થ છે; પરંતુ એ સમયે બાહ્ય લાલની કશી પરવા કર્યા વગર સત્યને સત્યની આતર જ ગૃહણ કરવું જોઈએ અને એના ઉપર દૃઢ વિશ્વાસ રાખવાથી આનન્દનો માર્ગ સુલભ થાય છે. ‘શઠં પ્રતિ શાઠ્યં કુર્યાત્’ એ કહેવતને માનનાર ઘણા મનુષ્યો દુનિયામાં દષ્ટિગોચર થાય છે; પરંતુ એનું નામ આત્મનિર્ભલતા છે. આખા જગતને વશ કરવાના કાર્યમાં તમે ઉદ્યુક્ત થાઓ તે પહેલાં તમારે તમારી જાતને વશ કરવાની અનિવાર્ય અગત્ય છે. ઇન્દ્રિયોપર વિજય મેળવનારને અને પોતાની ઈચ્છાઓનો નિરોધ કરનારને જ ખરેખરો વિજયી લેખવામાં આવે છે. પ્રવાહની સાથે તો નિર્ભલ પણ વહી જાય છે, એ કાર્યમાં કઠિનતા છે જ નહિ; પરંતુ પ્રવાહની વિરુદ્ધ દિશામાં ચાલવામાં જ બળની આવશ્યકતા છે. સંસારની ઉપાધિઓથી મનુષ્ય તંગ બની જાય છે. સર્વત્ર લોકોમાં પરસ્પર ઈર્ષ્યા અને દ્વેષ જોવાથી મનમાં દયાની લાગણી ઉત્પન્ન થાય છે. એવી બાળતોમાં તમારું જીવન નિર્વહન ન કરો. એ સર્વથી તમારી જાતને ઉચ્ચ બનાવો. એવી અવસ્થા મેળવો કે જેમાં એ બાળતોની કિંચિત્ પણ સત્તા ન ચાલે, અને તેનું નામ જ વિજય છે. મનુષ્યે વાસ્તવિક વિજય તો ત્યારે જ મેળવ્યો કહેવાય કે જ્યારે તેને ધન, સંપત્તિ, કીર્તિ તથા સફલતાની ઈચ્છાનુસાર પ્રાપ્તિ થતી હોય, ત્યારે જો તે સર્વ અન્યાય, અનીતિ અથવા કપટથી મેળવાતું હોય તો તેને તિલાંજલી આપવામાં તે એક ક્ષણનો પણ વિલંબ ન કરે, પૈસાને જીતી સમાન સમજે, લોભવૃત્તિને પોતાની પાસે ન આવવા દે, પોતાના સિદ્ધાંતોને મજબૂત વળગી રહે, અને સત્ય માર્ગથી જરાપણ ચલિત ન થાય. આનું નામ જ વિજય છે અને આ વસ્તુ જ મનુષ્યને વાસ્તવિક આનન્દની નિકટ લઈ જાય છે.

આ ઉપરાંત વિવેકશક્તિ પણ આનન્દ પ્રાપ્તિમાં સહાયતા કરનારી છે. જ્યારે કોઈ પણ મનુષ્ય કોઈ અનુચિત કાર્ય કરવા તત્પર બને છે ત્યારે તેનું હૃદય કંપે છે, તેનો અંતરાત્મા તેને કામ કરતાં અટકાવે છે. આવાં કાર્યો કદાપિ ન કરવા જોઈએ. જ્યારે મનુષ્યમાં પોતાના અંતરાત્માના આદેશાનુસાર કોઈ જાતની યુક્તિનો પ્રયોગ કર્યા વગર કોઈ પણ કાર્ય કરવાની શક્તિ આવે છે ત્યારે તેને તેનાથી વાસ્તવિક આનન્દનો અનુભવ થવા લાગે છે. જે મનુષ્યમાં ઉપર્યુક્ત ગુણ વિદ્યમાન છે તે જ પોતાના અંતરાત્માપર વિશ્વાસ રાખી શકે છે. તેનો અંતરાત્મા હમેશાં તેને સન્માર્ગે લઈ જશે. ઉપરાંત તેને સંસારમાં કોઈથી બીજાની જરૂર રહેશે નહિ. દરેક કાર્યમાં તેનો અંતરાત્મા જ તેનો માર્ગદર્શક બનશે.

ઈચ્છાઓ મનુષ્યને દુઃખની નજીક લઈ જનારી છે. જ્યારે મનુષ્યને કોઈ

આતકાન્થોક્તિ.

૧૭

વસ્તુ મેળવવાની ઇચ્છા થાય છે ત્યારે અમુક સમય સુધી તે આનન્દથી વંચિત રહે છે. ઇચ્છાઓ પણ બે પ્રકારની છે—એક લેવાની ઇચ્છા અને બીજી આપવાની ઇચ્છા. પહેલી ઇચ્છામાં આનન્દનો અભાવ છે, પરંતુ બીજા પ્રકારની ઇચ્છામાં તેનો સદ્ભાવ છે. જ્યારે મનુષ્ય આનન્દમય અવસ્થામાં પહોંચે છે ત્યારે ત્યાં દુઃખનો અંશ પણ રહેતો નથી. જે બાળતોથી પહેલાં તેને દુઃખ થતું હતું અથવા ક્રોધ થતો હતો તેનાથી જ તેને પ્રેમ અને સહાનુભૂતિ ઉપજવા લાગે છે. જે આપણે વાસ્તવિક આનન્દનો અનુભવ કરવા ઇચ્છતા હોઈએ તો આપણે બીજા લોકોને આનન્દિત બનાવવા, તેઓને દુઃખથી બચાવવા, અને તેઓના હૃદયને પ્રકુલિત બનાવવા અવિરત યત્નો આદરવા જોઈએ. આમ કરવાથી વાસ્તવિક આનન્દનું રૂપ સ્વયમેવ પ્રકટીભૂત થવા લાગશે. જે મનુષ્ય ક્રોધપણ માણસના હૃદયને પ્રસન્ન કરવાના સુયોગની શોધમાં રાત્રિદિવસ રહે છે તે સંસારનું જેટલું ભડું સાધી શકે છે તેટલું જગતના મોટામાં મોટા વીરપુરૂષો પોતાના વીરતાભર્યા કાર્યોથી સાધી શકતા નથી.

જે આપણે વાસ્તવિક આનન્દની અભિલાષા રાખતા હોઈએ તો આપણે નવીન ઉત્સાહ અને નવીન શક્તિથી અન્ય માણસોને આનન્દિત બનાવવા સતત વિચાર અને પ્રયાસ કરવા જોઈએ, પરહિત સાધવાની શક્તિને બલવત્તર બનાવવી જોઈએ અને આપણા પોતાના વિશિષ્ટ ઉદ્દેશથી વિચલિત થવું જોઈએ નહિ. જે આ ઉદ્દેશ અનુસાર દેશના ભિન્ન ભિન્ન સમાજો અને મંડળો કાર્ય કરવા લાગે અને સ્વાર્થવૃત્તિનો ત્યાગ કરી દયા અને સ્નેહભર્યા કાર્યોથી સંસારને અનેકધા લાલકારક નીવડે તો દરેક જગ્યામાં આનન્દવાદ વાગવા લાગશે, સર્વત્ર આનન્દ આનન્દ વર્તી રહેશે અને સર્વ લોકો વાસ્તવિક આનન્દ મેળવવાના માર્ગપર ગમન કરવા લાગશે. આવા શુભ સમયનું આગમન સત્વર થાઓ એ શુભેચ્છા સહિત અત્ર વિરમવામાં આવે છે. **इति शुभम् ॥**

આતકાન્થોક્તિ.

રચનાર—રા. રા. “વડગુણ” (ભાવનગર)

શાદ્દ્ધવિકીકિત.

(૧)

ઉત્કંઠિત રહી બહુ વખતથી તે આચર્યું હસ્તપ,^૧
તોયે ભાગ્યવશાત્ પડ્યું ન મુખમાં એકેય બિન્દુ તવ;^૨

૧ કંઠજી તપ. ૨ તારા.

૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તું તો થ્યો ન ચલિત તોય તપમાં સાખાશી તેથી ઘટે,
છે તું પર્વતના સમો અડગ ના દુઃખે કયો તું સખે ? !

(૨)

ના તેં મેડકવત્^૧ પીધું જલ સખા ! પૃથ્વીપરે જે પડ્યું,
થૈને સાવ નિરાશ તેં વ્રત નહિં તારું લ્યજી છે કીધું;
ધાર્યું ધૈર્ય જલુ જ તેં નહિં જરા સુઝાઈ ગ્યો ચિત્તમાં,
લોભાયું ન ઉદાર ચિત્ત તુજનું જોઈ સુખી દેડકાં.

(૩)

હાવે દુસ્તપ તુજનું નિરખીને જો આર્દ્રપ થ્યું છે નલ,^૨
ને આ સુખ વિષે પડ્યું જલ ટીપું તેથી સુખી થા સખ !
ઈચ્છા જો ઇશની હશે પ્રિય સખે ! બિન્દુ વધુ પામશે,
તેથી તું તપમાં હજી અડગ થૈને ધૈર્યને ધારજે.

(૪)

વારિ^૩ દેખી નહી તથા સરતણી^૪ લોભાઈ તું ના જતો,
થોડા દિ^૫ વરસે ન વારિવહ^૬ તો નિરાશ ના તું થતો;
કો^૭ દિ^૮ તો વરસે જ વારિવહ ના સંદેહ તેમાં જરા,
આવું જાણી વિચાર ભૂજલતણી^૯ ના ચિત્તમાં લાવવા.

સુખદુઃખની ભાવનાથી ધડાતું જીવન.

જૈનદ્રષ્ટિએ જેને ‘ભાવમન’ કહેવામાં આવે છે તે વાસ્તવિક રીતે સુખ-
દુઃખની ભાવનાનું મૂળ કારણ છે. આત્મા મનને યોગ્ય અણુઓ ગૃહણ કરી તેને
પોતાના સંસ્કાર અનુસાર જે જે વિષયોમાં પ્રવર્તાવે છે તે મનનો એક પ્રકારનો
વ્યાપાર છે અને તે સુખ દુઃખની ભાવનાને પ્રકટાવે છે. ઉચ્ચ મનોબળવાળા પ્રા-
ણીઓ સુખ દુઃખની આ ભાવનાનું પોતાની શક્તિ-ક્ષયોપશમ શક્તિ અનુસાર
-પરિવર્તન કરી શકે છે. દુઃખ ઉત્પન્ન થાય તેવાં નિમિત્ત કારણો પોતાની સન્સુખ
આવવા છતાં તેથી થતી દુઃખરૂપ ભાવના પ્રકટવા નહિ દેતાં સુખરૂપ ભાવના ઉત્પન્ન
કરે છે અને એ રીતે પોતાના આત્મગળની ઉન્નતિ સાધવાની કળાને અભ્યાસ વડે
વધારી શકે છે.

૩ હે મિત્ર. ૪ દેડકાની જેમ. ૫ ભીતું. ૬ આકાશ. ૭ પાણી. ૮ સરોવરનું. ૯ વાદળું.
૧૦ પૃથ્વીના પાણીના

સુખ દુઃખની ભાવનાથી ઘડાતું જીવન.

૧૯

દુઃખને સુખમાં પરિવર્તન કરાવનારી આ કળા આત્માના વિકાસક્રમમાં અગત્યનો હિસ્સો આપે છે. કેમકે શાસ્ત્રમાં સ્થળે સ્થળે કહેવામાં આવેલું છે કે:-
મન એવ મનુષ્યાણાં કારણં બન્ધ મોક્ષયોઃ એ સૂત્ર અનુસાર મનોબળને દૃઢ કરવાનો વારંવાર ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો છે. મનુષ્યને પાંચ ઇન્દ્રિયના વિકાસથી જે કાર્ય સંધાતું નથી તે મન અવશ્ય સાધી આપે છે એટલું જ નહિ પરંતુ તે પાંચ ઇન્દ્રિયોના વિકાસ ઉપર અપ્રતિમ કાળુ ધરાવનાર મન જ છે. આત્માને કયે રસ્તે દોરી જવો એ મનરૂપ અશ્વતું જ કર્તવ્ય છે.

નિમિત્ત કારણો હમેશાં મન ઉપર જુદી જુદી અસરો પ્રકટાવે છે. આ મન આત્માના કાળુમાં ન રહેતાં ઉલટું આત્માને પોતાના અણુઓના બળને અનુસારે આત્મીન કરી મુકે છે. મનના અણુઓમાં સ્પર્શ-રસ-ગંધની શક્તિઓ વિવિધ પ્રકારની છે. તે અણુઓના વર્ણોતો આધુનિક વિજ્ઞાનવડે (Science) સાબીત થઈ ચૂકેલા છે. શ્રીમદ્ વિનયવિજયજીએ લોકશાસ્ત્રમાં સ્પર્શદિકની હકીકત સંક્ષિપ્તમાં સુંદર રીતે દર્શાવેલી છે. આથી આ અણુઓનું આત્મા ઉપર સ્વામિત્વ થયા પછી નિમિત્ત-કારણોની અસર કદી ફેરવી શકાતી નથી. જેથી વારંવાર ઇષ્ટાનિષ્ટ સંયોગોથી પ્રાપ્ત થયેલા સુખદુઃખના નિમિત્તકારણો વડે મન તે તે સુખદુઃખની ભાવનાઓ પ્રકટાવી વ્યર્થ કાળરૂપ કરી નાંખે છે, અને આત્માનો વિકાસ કરાવવાને સહાયભૂત થવાને બદલે આત્માને અધોગતિનું ભાજન બનાવે છે.

આ રીતે મન અને આત્માનો સંબંધ પરસ્પર સેવ્ય-સેવક ભાવનો મટી સેવક-સેવ્ય ભાવનો બનાવવાથી-સુખદુઃખને સમપણે વેદવાની આ કળાથી-મનુષ્યનું બાહ્ય અને આંતર જીવન સુંદર રીતે સુઘટિત થાય છે. આ કળા પ્રાપ્ત થયા પછી પ્રસંગોપાત પ્રાપ્ત થતા નિમિત્ત કારણોની અસર ફેરવાઈ જાય છે, એટલું જ નહિ પરંતુ બીજાઓ ઉપર થતી દુઃખની અસરો-તેમને દુઃખી થયેલા-જોઈને તેમની માનસિક નિર્બળતાને લીધે જે અફસોસ તેમને પ્રકટ થતો હતો તે નહિ થવા દેતાં તેમનું વાસ્તવિક હિત સાધી શકે છે. પોતાના અથવા બીજાના દુઃખથી પોતાના અંતઃકરણને દુઃખી બનાવી શોકમગ્ન બેસી રહેવામાં ઇતિકર્તવ્યતા માનતા નથી. પરંતુ જીવનના સંગ્રહ કરેલા સામર્થ્યથી પોતાનું અને તેમનું સર્વોત્તમ હિત સાધે છે.

અન્ય મનુષ્યની દુર્બળતાને અને દુઃખને જોઈને ગ્લાનિ ન ધરતાં તેના આત્માની ઉચ્ચતામાં મનને જોડવાથી તેની નિર્બળતા અને દુઃખના ઉપાયો જલ્દી જોડે છે, અને પરિણામે તેનું દુઃખ દૂર કરી શકાય છે. વિવેક દૃષ્ટિ સંપન્ન થયેલું મન પોતાનાં અને બીજાનાં બંધનો વધારતું જતું નથી, પરંતુ પડેલી ગાંઠોને છોડી દુઃખશાવના દૂર કરાવે છે.

આવા મનુષ્યોને ‘હુઃખથી જ ઉત્પત્તિ અને વિકાસ સધાય છે.’ એવી માન્યતા દૃઢ થયેલી હોય છે. ઘણા પ્રસંગોમાં હુઃખ એ મનુષ્યોને સુખ કરતાં વધારે કલ્યાણકર બને છે. હુઃખને શાંતિના રૂપમાં ગણાવનારી શક્તિ શ્રદ્ધા અને ધૈર્યરૂપ અદ્ભુત સદ્ગુણોને પ્રકટ કરાવે છે. હુઃખમાં સુખબુદ્ધિ ધરનારને અર્થાત્ હુઃખ માફ હિત જ કરે છે એવા નિશ્ચયથી હુઃખના સમયમાં પ્રસન્ન રહેનારને હુઃખ અપૂર્વ લાભ કરે છે, એટલુંજ નહિ પણ હુઃખની સામે આત્મબળની કસોટી પૂર્ણ થયાના પરિણામે ચિરકાલીન શાંતિ પ્રકટ થાય છે.

નિમિત્ત અને ઉપાદાન કારણની સંકળના તપાસતાં તેમજ પરમાણુવાદ (materialism) ની અંતિમ દૃષ્ટિ (last point) સુધી પહોંચતાં અર્થાત્ તેનું મૂળ સ્વરૂપ લક્ષ્ય કરતાં સુખ અને હુઃખ એ વેદનીય કર્મના આણુઓના બે બુદ્ધાં બુદ્ધાં સ્વરૂપો છે. મનના વલણ અનુસાર તે પોતપોતાનું કાર્ય બજાવતાં આત્મા ઉપર આનંદ કે હુઃખની અસરો પ્રકટાવે છે. આ અસરથી બચવાનો અભ્યાસ પાડતાં પૂર્વેકિત કળા સિદ્ધ થઈ મનુષ્યનું જીવન-અંતરંગ જીવન ઘડાય છે.

જેમના હૃદયમાં સ્વપરનું નિર્મળ ભાન જાગૃત થયેલું છે, જેમનું જીવન નિરંતર મનઃસંયમના અભ્યાસથી ઘડાઈ ઉત્પત્તિક્રમમાં આગળ વધતું હોય છે, તેવા મનુષ્યનું કાર્ય પ્રાકૃતદૃષ્ટિએ ગમે તેવું જણાતું હોય તો પણ તેમનું આત્મસામર્થ્ય સદા બળવત્તર થતું જતું હોય છે. તેમનું હૃદય હર્ષ શોકના પ્રસંગોમાં રંગાતું નથી; કેમકે નિમિત્તકારણો, શરીર, મન, આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિઓ એ ‘હુ’ નથી-આ પ્રકારે સ્વરૂપજ્ઞાનના તીવ્ર શસ્ત્રથી તેમણે હર્ષશોકની ધાર બુઢી કરી નાંખેલ હોય છે. અજ્ઞાનથી પ્રકટતી નિર્ગળતા જ્ઞાનથી પ્રકટતી વિવેકશક્તિ આગળ ટકી શકતી નથી. જગત્ જેને મહાહુઃખનો પ્રસંગ માનતું હોય છે તેવો પ્રસંગ પણ તેમના આત્માને સ્પર્શી શકતો નથી. તેમની તીવ્ર દૃષ્ટિ આગળ તેવા પ્રસંગોના વિકટપણાનો કડવો રસ મધુર બની જાય છે, અને હુઃખ આપવાનું તે પ્રસંગનું બળ હણી જાય છે.

આપણી સન્મુખ રહેલા પરમાત્મા મહાવીર, ગજસુકુમાર.મુનિ, રકંદકાચાર્ય, મેતાર્ય, આનંદ અને કામદેવાદિના મહાન આદર્શોની પ્રેરકશક્તિ (motive power) આપણને સુખહુઃખની ભાવનાઓ ઉપરના પ્રચંડ સંયમનો બોધ આપી રહી છે. પરમાત્મા મહાવીરે સુખના તમામ રસ્તાઓ શોધી તેમાં નિઃસારપણું અનુભવ્યા પછી જ પોતાનામાં તે સુખ પ્રકટાવ્યું હતું. તેમનો પરમ નિશ્ચય એ જ હતો કે જ્યાં સુધી સુખનો આધાર મનુષ્યો પોતાના ઉપર રાખતા નથી શીખતા ત્યાં સુધી તેમનું નિર્ગળપણું નિવારી શકાતું નથી; જેટલે અંશે મનુષ્ય પોતાના સુખનો

સુખ દુઃખની ભાવનાથી ઘડાતું જીવન.

૨૧

આધાર અન્ય પદાર્થ ઉપર રાખે છે તેટલે અંશે તે રંક અને દીન બની જાય છે. સુખ અને દુઃખ આવ્યા વગર રહેતાજ નથી. કર્મોદ્ધિ પાંચ સમવાયો પોતાનું કાર્ય કર્યેજ જાય છે. પરંતુ તેથી ઉત્પન્ન થતી લાગણીઓની સામે જે શૌર્ય રાખવું જોઈએ તે નિમિત્તકારણોને સાક્ષી તરીકે માનવાથી પ્રકટ થાય છે અને સાત્ત્વિક વૃત્તિ અધિકાધિક પ્રાપ્ત થાય છે.

જ્યારે જ્યારે મન પોતાના વ્યાપારમાં અમુકને સુખ અને અમુકને દુઃખરૂપે રજુ કરે છે ત્યારે તેને દૂરથી જ જોયા કરવાનો અભ્યાસ એ સુખદુઃખના પ્રસંગો ઉપર સ્વામિત્વ મેળવવાની કુચી છે. આત્મા પોતે વિવેકદષ્ટિથી જગૃત થઈ પોતાની મધ્યસ્થવૃત્તિ નિભાવી રાખે તો સુખદુઃખ એવું આંતરસૃષ્ટિમાં કશુંજ નથી. માત્ર કર્મના ઉદયવદે માનસિક વિકલ્પોમાં તે સ્ખલ્ય છે અને તે વિકલ્પોનો વિલય થયેથી સમાઈ જાય છે. તેથી જ શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી વદે છે કે:—

દુઃખ સુખરૂપ કર્મફળ જાણો, નિશ્ચય એક આનંદોરે
ચેતનતા પરિણામ ન ચૂકે, ચેતન કહે જિન ચંદોરે.

અર્થાત્:—વિશ્વના નિયમોની સત્તા દરેક પ્રાણી પદાર્થ ઉપર પ્રવર્તે છે. પદાર્થોનો સંયોગ-વિયોગ એ કર્મફળની સામગ્રીઓની ઘટના છે. તેમાં હર્ષ અથવા શોકને વશ થવું તેથી જગત્નો ક્રમ વશ થનાર આત્મા ઉપર વધવાનો અથવા ઘટવાનો નથી. ‘હું’ પણ એ ‘અહંકાર’ કે ‘મમકાર’ રૂપે નહિ પરંતુ ચૈતન્ય-સ્વરૂપે પરિણામ ન થતાં પ્રબળ સામર્થ્યવાન આત્માઓ સમદષ્ટિને અનુભવે છે.

એ જ મનુષ્યો સખળ છે કે જેઓનું હૃદય જ્ઞાનનું, આત્મભાવનું અને શુદ્ધ વૃત્તિનું નિવાસસ્થાન છે અને વસ્તુતઃ તેજ મનુષ્યો નિર્જળ છે કે જેમના અંતઃકરણમાં અહોનિશ કૌઘ, ઈર્ષ્યા અને વૈરના વિચારો સેવાતા હોય. આવા નિર્જળ મનુષ્યોનું મન હમેશાં જીવનના અનેક સારા નઠારા પ્રસંગોની અસર ઝીંઝવા તૈયાર હોય છે; કેમકે પોતાની નિર્માલ્ય વૃત્તિઓથી દુઃખનું ભાન જલ્દી ગૃહણ કરતા હોય છે અને તે લાગણીનો સંચાર સર્વદા ખુલ્લો હોય છે. જ્યારે સખળ આત્માઓ એમ માને છે કે સમ્યગ્દષ્ટિની પ્રાપ્તિનું અંતિમ ક્ષેત્ર એ હોય છે કે ‘બાહ્ય સંયોગોની અસરથી મુક્ત રહેવું’ ત્યારે તેઓ નિમિત્તકારણોવડે પ્રકટતી ઘટનાઓની અસર ઝીલતા નથી.

સખળ અને નિર્જળમાં, તેમજ જ્ઞાની અને અજ્ઞાનીમાં તફાવત એટલો જ છે કે જ્યારે જ્ઞાની જનો નિમિત્તકારણોથી રંગાતા નથી અને કદાચ પૂર્વકર્મની પરાધીનતાથી લલચાય છે તો પશુ પોતાની ભૂલ તરત સુધારી લે છે. ત્યારે અજ્ઞાની

નિર્જળ આત્માઓ પ્રત્યેક ક્ષુદ્ર નિમિત્તને વશ બની અનંત સામર્થ્યવાળા પોતાના આત્માને ભૂલી જાય છે—સ્વત્વ ગુમાવે છે. આત્માના ચતુર્થ પુરૂષાર્થ—મોક્ષ—ને માટે અવકાશ મુખ્યત્વે કરીને સમ્યગ્જ્ઞાન ઉપર રહેલો છે. સમ્યગ્જ્ઞાનવડે વિવેક-દૃષ્ટિસંપન્ન થયા પછી આત્મા સક્રિય બની પ્રસ્તુત અંતિમ લક્ષ્યસ્થાને પહોંચી શકે છે. સુખ દુઃખની ભાવનાનો કાર્યપ્રદેશ સ્થૂલસૃષ્ટિ ઉપર જ હોય છે. આત્માનું અંતરંગ જીવન બંને ઉપરના યથાર્થ સંયમવડે જ ઘડાય છે અને એ સમતોલપણ હંમેશાં આત્મસૃષ્ટિ ઉપર પોતાનો કાર્યપ્રદેશ વિસ્તારે છે.

અનિત્યાદિ બાર ભાવનાઓનું જૈન શાસ્ત્રકારોએ સુખદુઃખના પ્રસંગો ઉપર સ્વામિત્વ મેળવવા માટે જ સૂચન કરેલું છે. આત્મબળની વૃદ્ધિ આ ભાવનાઓવડે નિરંતર થાય છે. આત્મસામર્થ્યનું ખરૂં મૂલ્ય કેટલાં પ્રતિકૂળ લાગતા નિમિત્તો સામે ગતિ (motion) કરી જાય મેળવ્યો તે ઉપર છે.

સુખદુઃખનું સુકાન મનુષ્યમાત્રને પોતપોતાના હાથમાં જ સોંપાયેલું છે. ઇચ્છામાં આવે તો સ્વબળથી અથવા સત્સંગાદિ નિમિત્તકારણોથી સુખી થાય અથવા ઇચ્છામાં આવે તો પ્રતિકૂળ નિમિત્તકારણોને પર્વત જેવડા માની લઈ દુઃખમાં દળાય. ‘ જેવી ભાવના તેવી સિદ્ધિ ’ એ સૂત્ર સર્વત્ર અચળપણે કુદરતના નિયમ પ્રમાણે પ્રવર્તે છે.

અસામાન્ય શાંતિનો અનુભવ કરાવનાર જ્ઞાનસારમાં શ્રીમદ્ ઉપાધ્યાયજી મધુર વચનથી વહે છે કે:—

दुखं प्राप्य न दीनः स्यात् सुखं प्राप्य न विस्मितः ।

અર્થાત્:—પરમાત્મજીવન પ્રાપ્ત કરવાના સાધનરૂપ આંતરજીવન પ્રાપ્ત કરવા માટે પૂર્વોક્ત સમદૃષ્ટિવડે સુખદુઃખથી હર્ષશોકની અસર નહિ થવા દઈ મનુષ્ય-જીવનનું લક્ષ્યબિંદુ સદા દૃષ્ટિ સમીપ રાખવું જોઈએ. એ રીતે આંતરજીવન ઘડી સંસ્કારોને સમૃદ્ધ કરવા જોઈએ; જે સંસ્કારો અન્ય જન્મમાં આત્માનો વિકાસક્રમ સૃષ્ટિના કાર્યકારણના (Law of Causation) નિયમને અનુસરીને ઝડપથી ફરે અને સુખદુઃખની અસરોને નિર્માદ્ય ગણી તે તરફ માધ્યસ્થ્યદૃષ્ટિ રખાવી આત્માને પોતાનું લક્ષ્યસ્થાન પ્રાપ્ત કરાવે.

ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ.

જૈન સમાજની આધુનિક સ્થિતિ—સડો ક્યા ભાગમાં છે?

૨૩

જૈન સમાજની આધુનિક સ્થિતિ—સડો ક્યા ભાગમાં છે ?

લખનાર:—રા. પંડિત માવજી દામજી શાહ.

એ તો સામાન્ય નિયમ છે કે જ્યારે કોઈ પણ એક અવયવીનો કોઈપણ અવયવ કાર્ય કરતો અટકી પડે છે, અગર તો જ્યારે એકાદ પ્રસ્તાવના. ઘડીયાળની કમાન તૂટી જાય છે, કિંવા એકાદ એન્જિનનું કોઈ મશીન અટકી પડે છે, ત્યારે સમૂળનું ઘડીયાળ ચાલતું બંધ પડે છે, તેમજ એન્જિન પણ પોતાની ગતિદારા અમુક કાર્ય કરતું અટકી પડે છે. બસ, આજ પ્રમાણે જ્યારે એકાદ કોઈ સમાજયંત્ર ચાલતું અટકી પડે છે, ત્યારે તેનાં પ્રત્યેક મશીન પૂર્વે જે ક્રિયા કરતાં હતાં તે યંત્રના બગડ્યા પછી કરી શકતાં નથી. આ હકીકત જગતના પ્રત્યેક સમાજને લાગુ પડી શકે એવી છે. જ્યારે આ સમાજયંત્રનો કયો અવયવ કામ કરતો અટકી પડ્યો છે, અગરતો સડો ક્યા ભાગમાં પેસવા પામ્યો છે, તેનો સંપૂર્ણ પણે વિચાર કરવામાં આવે છે, ત્યારે તેનો સુધારો કરવાનું કાર્ય પણ તેનો માલીક, અગ્રેસર, નાયક અગરતો નેતા, જે કહો તે વ્યક્તિ અથવા સમષ્ટિ જ્યારે સ્વીકારે છે તે દુર્લભ કરે છે, એટલુંજ નહિ પરંતુ તદનુકૂલ પ્રવૃત્તિ સેવે છે, ત્યારે જ ભાગેલા અવયવ સારો થાય છે, અર્થાત્ યંત્રની પૂર્વાવસ્થા પુનઃ પ્રાપ્ત થાય છે. પરંતુ જ્યાંસુધી ભાગેલા, તૂટેલા અગરતો બગડેલા ભાગ તરફ માલીકનું લક્ષ દોરાતું નથી યાતો જાણ્યા પછી પણ સુધારવાની વૃત્તિ થતી નથી ત્યાંસુધી યંત્રદારા જે ક્રિયા થયા કરે છે તેજ્જન્ય કાર્ય પણ તેવુંજ થયા કરે છે, અને તેવું અણ્યતું પરિણામ પ્રાપ્ત થયેલું જોઈ મન દુભાય છે.

જ્યારે અંતઃકરણ-વૃત્તિ દુભાય છે, એકની દુભાતી વૃત્તિની અસર બીજાપર થાય છે, બીજાની ત્રીજાપર થાય છે, ત્રીજાની ચોથાપર, એમ સમાજયંત્રની અનુક્રમે ઉત્તરોત્તર સ્થાનિક સમાજપર અસર થાય છે, સ્થાનિક સમાજની ગ્રામાંતરગત-દેશાંતરગત-સમાજપર અસર થાય છે. એમ થતાં થતાં પરિણામે એ વૃત્તિ શાથી દુભાય છે ? પ્રશ્ન તરફ સમાજના લોકોનું ચિત્ત ખેંચાય છે, અને સમાજ એ પ્રશ્નને છોડી પોતાથી બનતો પ્રયત્ન સેવવા તત્પર બને છે. એ સ્થિતિપર અત્યારે

જૈનસમાજ આખો હોય એ નિષ્પક્ષપાત પ્રેક્ષકને દૃષ્ટિગોચર થયા વિના રહેશે નહિ, અને એના પરિણામે જૈન સમાજનો યુવકગણ ઐતિહાસિક દૃષ્ટિગિંદુએ સામાજિક પરિસ્થિતિ કેવી હોવી જોઈએ, એ જાણવાને આતુરતા ધરાવી રહ્યો જણાય છે. આ લેખના શિરોનામે ઉપસ્થિત કરેલા પ્રશ્નના વિષયમાં તલસ્પર્શ કરતાં જૈન સમાજની આધુનિક સ્થિતિ થવામાં-સમાજચંત્રને બગાડવામાં ન્હાનાં મોટાં અનેક કારણો સમાયલાં છે. એ વિષયમાં ચંચુપાત કરનારાઓ માટે નીચે મુજબ ક્રમ-સર કારણો રજૂ કરવામાં આવે છે. ખાસ કરીને જે ભાગમાં સડો પ્રવિષ્ટ થવા પામ્યો છે, તે ભાગઅને જેના પ્રતાપે જ સમાજમાં નકામા જેવું થઈ પડતું હોય તેવું, સડાને લગતું પ્રધાન કારણ શોધી કાઢવા જોઈએ, અને તેને માટે સામાજિક મુદ્દાઓનો ઉંડાણથી અભ્યાસ કરવો જોઈએ. તેવો અભ્યાસ પ્રાપ્ત સંયોગો અને અનુભવથી જે થઈ શક્યો છે તેનો કંચિત્ અંશે અહિં ઉલ્લેખ કરવામાં આવે છે- દેટલાએક સામાજિક મુદ્દાઓ વિષે વિચાર કરવામાં આવે છે. તે તરફ સમાજના નેતાઓનું લક્ષ ખેંચવા નમ્ર વિનંતિ છે.

એટલું બધું સંકુચિત દશામાં છે કે અન્ય સમાજોએ કેળવણીમાં લગ-લગ સંતોષજનક સારો પ્રવેશ કર્યો હોય ત્યારે આ
(૧) સમાજને તો તેનાં સ્વપ્નાં પણ આવતા હોતાં નથી. ટુંકામાં સમાજનું કેળવ- કહીએ તો બાળક કે યુવાન, સ્ત્રી કે પુરુષ, કોઈને માટે કશોપણ
ણીનું ક્ષેત્ર. કેળવણી સંબંધી સંતોષકારક પ્રબંધ નથી અને પરિણામે કેળવણીની ગેરહાજરીને લીધે રહી ગયેલ અર્ધદગ્ધ સ્થિતિમાં જ
અવતાર પૂર્ણ કરવાની ફરજ પડે છે. ખરેખર, આ સ્થિતિ શોચનીય છે. એક વ્યક્તિનો કે સમષ્ટિનો આ પ્રમાણે અશિક્ષિત દશામાં અંત આવતો જોવામાં આવે છે અને તેનો સર્વ પ્રકારે વિકાસ થતો બંધ પડે છે ત્યારે હૃદય એમ અવશ્ય કહે કે એવું જીવન જીવ્યા તોય શું ? અને ન જીવ્યા તોય શું ખરેખર, એ જીવન એક કંગાળ જીવન છે. નિરર્થક છે.

સમાજના બાળકો કે યુવાનોએ સ્કુલમાં અગર કૉલેજમાં અમુક વર્ષો સુધી અમુક પ્રકારની કેળવણી લીધા પછી કોઈ કક્ષેડા સંયોગોમાં મૂકવાથી અપકવ દશામાં જ સ્કુલ અગર કૉલેજ છોડતા આપણા બાળકને અગર તો યુવકને કોઈ એમ પૂછે છે કે ભાઈ ! તે કેમ સ્કુલ છોડી દીધી ? તે કેમ કૉલેજ છોડી દીધી ? શી હરકત નડી ? શા માટે આમ અભ્યાસ અધવચથી જ પડતો મૂક્યો ? ' છે કોઈ આવી હકીકતો મેળવી વિદ્યાર્થી માટે જ્યાંસુધી તે અમુક લાઈનને લગતી પૂરી કેળવણી લઈ પાર ન પડે ત્યાંસુધી સગવડ કરી આપનાર ખાતું ? ઉત્તર એવોજ મળશે

જૈન સમાજની આધુનિક સ્થિતિ—સડો ક્યા લાગમાં છે ?

૨૫

કે ' નથી. કેળવણી, જ્ઞાન જે મનુષ્યને વાસ્તવિક પ્રકારે મળે તો ખરેખર દેવ બનાવે છે તેને માટે જ્યારે મનમાનતો સંતોષ દૃષ્ટિગોચર ન થાય ત્યારે બીજા વિષય માટે કહેવું શું ? વસ્તુતઃ રાષ્ટ્રીય શિક્ષણશાળાઓની પદ્ધતિનો ખરાબર અભ્યાસ કરી સ્થળે સ્થળે તેવી શાળાઓ ખોલવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. પરંતુ જ્યાં આલ ફાટે ત્યાં થીગડું દેવાય ? એ કિંવદન્તી અનુસાર દેશવ્યાપી શિક્ષણ વિષયક સંસ્થાઓનો દુષ્કાળ દૃષ્ટિગોચર થતો હોય અગરતો સમાજમાં માત્ર રંક પ્રયાસજ જોવામાં આવતો હોય ત્યાં શું કહેવું અને શું કરવું ? એવા ઉદગાર સહજ નીકળે છે. કદાચ સાંપ્રત સમયમાં મળતી કોલેજની યાતો સ્કુલની કેળવણી મળે, તેથી પણ સંતોષ રાખી બેસી રહેવા જેવું નથી. તેમાં પણ અનેક તરેહના વાંધા છે. મહોટે ભાગે એક બી. એ. એમ. એ. એમ. બી. બી. એસ અગર એમ. ડી. ગારી-સ્ટર, સોલીસીટર પાછળ હુબરોનો ખર્ચ કરવામાં આવ્યો હોય તોપણ પરિણામે સ્વાર્થી પણામાં—મોજશોખમાં તથા એકલપેટાપણા આદિ દોષોમાં ઉપરોક્ત પદવી ધરાવનાર વ્યક્તિઓની દશા નિરખવામાં આવે છે. એ કેળવણીની પદ્ધતિને લાંછન લગાડનાર હકીકત છે. અલગત, કેળવણી ઉત્તમ છે. કેળવણી, જ્ઞાન, શિક્ષણ, વિદ્યા એ લગભગ સમાનાર્થ શબ્દો છે. તેનો કિંવા તેમાં દોષ નથી, પરંતુ હાલમાં જે પદ્ધતિથી તે કેળવણી આપવામાં આવે છે તે ચલાવી લેવા જેવી નથી. તે ઉપયોગી નથી એટલુંજ નહિ પરંતુ સર્વ પ્રકારે અધોગતિએ લઇ જનારી છે. કેળવણીના ખરા હિમાયતીઓએ ઉપાધિઓને (વિદેશીય શિક્ષણની પદ્ધતિપૂર્વક પ્રાપ્ત કરાતી ઉપાધિઓને) ખરેખર ઉપાધિરૂપ ગણી તેની બીલકુલ દરકાર ન કરતાં દેશ માટે કંઈ જાતની કેળવણી બંધ બેસતી જણાય છે તેનો ખરાબર અભ્યાસ કરી તેવી કેળવણીનો પ્રચાર કરવાની અતિ આવશ્યકતા છે. આ દેશને હવે શેક્સ્પીયર અને મિલ્ટનનાં કાવ્યોનાં ગાનોની જરૂર નથી, આ દેશને વ્યાકરણોનાં સૂત્રો કિંવા ન્યાયની અવચ્છેદકાવચ્છિન્નની પંક્તિઓ ઉચ્ચરાવી પાંડિત્યનો ડોળ કરાવવાની જરૂર નથી, પરંતુ વસ્તુતઃ દેશમાં કંઈ વસ્તુની અનિવાર્ય આવશ્યકતા છે તે વિચારી તે પ્રાપ્ત કરાવવાની અતિશય જરૂર છે ?

અપૂર્ણ.

૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મારવાડમાં કેવળાણીનો ઉગતો સૂર્ય.

રૂપીયા પાંચ લાખનું ફંડ થવા વડી.

એક મહાત્માનો સમાજ ઉત્થાન માટે અપૂર્વ પ્રેમ.

સમય સમયનું કામ કયેજ ન્હાય છે, એક જમાનો એવો હતો જ્યારે પૂર્વાચાર્યો ગમે તેવા સંકટો સહન કરીને ગમે તે સ્થળે વિહાર કરવાને ઉત્સુક રહેતા. અને પ્રાયઃ તેઓ એવા પ્રદેશમાં વિચરતા કે જ્યાં તેઓ વધુ ઉપદેશની જરૂર માનતા હોય, તથા જ્યાં તેમને વધુ ઉપકારનું કારણ મળી શકતું હોય. નહિ કે અત્યારની માફક એકાદ મોટા સગવડવાળા શહેરમાં તો. ગહુએ એકઠા થઈ ન્હાય અને બીજા નાના ગામો સાધુ સમાગમ માટે દીનતાપૂર્વક વિનંતી કરવા છતાં પણ ટલવલતાં ફરે. પરંતુ અત્યારની મારવાડની ચાલતી પ્રગતિમય પ્રવૃત્તિએ ળતાવી આપ્યું છે કે શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીશ્વરનાં પ્રશિષ્ય મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજીની માફક શુષ્ક અને અજ્ઞાન પ્રદેશમાં આહારવિહારનાં દુઃખોને પણ સહન કરીને પોતાનાં પૂર્વાચાર્યોનાં પગલે ચાલીને જમાનાને અનુસરતો ઉપદેશ અપાય તો જૈન કોમની ઉત્થાનિ જલદીથી થાય એ નિર્વિવાદ છે.

ચાલુ પ્રસંગનું ધ્યાન આપતાં પહેલાં યોગબાણુ સ્વરૂપે ઉક્ત મુનિરાજનો અત્યાર પહેલાનો ચાલુ જમાનાને અનુકૂલ ઉત્થાનનાં સર્વશ્રેષ્ઠ સાધનરૂપ કેળવણી તથા વિદ્યાપ્રચાર માટેનાં અથાગ પરિશ્રમનો પરિચય જો કે અનેકવાર જનસમાજમાં સુકાયો છે, છતાં અત્રે સંક્ષિપ્તમાં જણાવવો અસ્થાને નહિં ગણાય.

પ્રાતઃ સ્મરણીય પરમપૂજ્ય શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીશ્વરનાં પ્રશિષ્ય મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજનું શુભ નામ, તેમનાં જૈન કોમ માટેનાં અથાગ તથા અવિરામ પરિશ્રમ માટે સુવિખ્યાત, કોનાથી અપરિચિત હશે? આ સમલાવી મહાત્મા પ્રથમ પંજાબમાં ઘણા વર્ષો સુધી વિહાર કરીને ત્યાંનાં જૈનોને વીરપરમાત્મ પ્રરૂપીત શાસ્ત્રનું મહત્ત્વ સમજાવી જૈનધર્મમાં સ્થિર કરી, ગુજરાત તરફ પધાર્યા, અને કોમને ખાસ ઉપયોગી કેળવણીનાં અનુકૂલ સાધનો ઉપસ્થિત કરવાને કોમના શ્રીમંતાને તે રસ્તે દોરવ્યા, જ્યારે પૂર્વાચાર્યો પુરાતનકાલમાં મંદીરો બંધાવવા, સંઘ કાઢવા, સ્વામીવાત્સલ્યે તથા પૂજા પ્રભાવનામાં દ્રવ્ય વ્યય કરવાને ઉપદેશતા. હા! તે સમયે તેવા સાધનોની પણ જરૂર હતી, પરંતુ મહારાજશ્રી કહેતા કે “જમાનો બદલાયો છે, પહેલાં તો તમારા મંદિરો વિગેરેને બાળવી રાખનારા તૈયાર કરો,

મારવાડમાં કેળવણીનો ઉગતો સૂર્ય.

૨૭

તેમને અન્યધર્માનુયાયી બનતાં અટકાવી સ્વધર્મમાં દૃઢ કરે. તેઓની હયાતીમાં જ તમારા ધર્મ અને મંદિરોની હયાતી છે. માટે પહેલાં જૈનો તૈયાર કરે, અને તેઓને ધાર્મિક તથા વ્યવહારિક કેળવણી અપાવી નૈતિક તથા વ્યવહારિક સુજીવનના સાધનો સહેલાઈથી મેળવી શકે તેવા કરે; જેથી તેઓ આપો આપ જૈનમંદિરોના ઉપાસકો બની રહેશે ” આ સૂત્રને દરેક જગ્યાએ સમજાવતાં અને અનેક જગ્યાએ નાની મોટી કેલવણીની સંસ્થાઓ સ્થાપિત કરાવતાં પોતાનો એકસરખો વિહાર શરૂ કર્યો. પ્રથમ જ તેઓએ પાલણપુરમાં “ આત્મવલ્લભ કેલવણી ફંડ ” ની સ્થાપના કરાવી. આ ફંડ અત્યારે બહુજ સારી સ્થિતિમાં છે, અને તેનો આશ્રય લઈને ઝેજીયુએટો પણ સારા પ્રમાણમાં બહાર પડેલા છે. ત્યાર પછી મુંબઈના પોતાના ચાતુર્માસ દરમ્યાન એક આદર્શ સંસ્થારૂપ “ મહાવીર જૈન-વિદ્યાલય ” ની સ્થાપના કરાવી. તે એવી તો સુસ્થાપિત છે કે હમેશ માટે જૈનોને આશીર્વાદરૂપ થઈ પડશે. આ સંસ્થા બહુજ ઉત્તમોત્તમ પ્રયત્નો સેવી રહેલી છે, અને અત્યાર સુધીમાં જે જે કાર્ય જોવાયું છે તે પ્રશંસનીય અને બીજાને અનુકરણીય થઈ પડે તેવું છે, આ સંસ્થાની આ સ્થિતિનું પ્રથમ માન મહારાજશ્રીને જ ઘટે છે. ત્યાંથી તેમનું પધારવું સુરત થયું. આ સમયે સુરતમાં “ વનિતાવિશ્રામ ” નામની સંસ્થા અસ્તિત્વ ધરાવતી હતી. પરંતુ અહિં જૈન મહિલાઓને અનુકૂલ ધાર્મિક જ્ઞાનનો અભાવ હતો. તે ખાતર “ જૈન વનિતાવિશ્રામ ” સ્થાપન કરાવ્યું, અને ભવિષ્યના નેતાઓની જન્મદાત્રીઓને જ્ઞાનથી સુવાસિત થવાને સારા સાધનની ગોઠવણ કરાવી આપી. રાંધનપુરમાં પણ ત્યાંના ઉદાર નરરત્ન શેઠ મોતીલાલ મુળજીને ઉપદેશ આપી રૂપીયા ત્રિસેક હજારથી “ જૈન સ્કૉલરશીપ ફંડ ” ની શરૂઆત કરાવી. આ ફંડને આશ્રયીને ઘણાં વિદ્યાર્થીઓ કેળવણીનાં સાધનો પ્રાપ્ત કરી શક્યા છે, ફંડની સ્થિતિ પણ બહુજ સારી છે.

ગુજરાતનું છેલ્લું ચૌમાસું અમદાવાદ કરી ગુજરાતથી પંજાબને માટે વિહાર કયાં પછી મહેસાણા તરફ ગએલા. ત્યાંથી પાલણપુર તરફ વિહાર કરવાની શરૂઆત કરી, પાછલથી પાટણના સંઘના આગેવાનો મહેસાણા આવ્યા. પરંતુ મહારાજજીનો પાલણપુર તરફ વિહાર સાંભળી રાતોરાત મહારાજજી પાસે પહોંચ્યા અને તેઓની બહુજ દીનતાપૂર્વક વિનંતિ સ્વીકારી. મહારાજશ્રીએ પાંચ દિવસ માટે પાટણ જવા હા પાડી. તેજ અરસામાં છેવટની બીમારીમાં પાટણની અંદર એક હૉસ્પિટલ ત્યાંના મિત્ર મંડલ તરફથી ચાલતું હતું અને ત્યાંના બે નિઃસ્વાર્થ ડૉક્ટરોએ જે કામ કર્યું હતું તેને માટે ધન્યવાદ આપવા તથા હૉસ્પિટલમાં હવે દરદીઓ નહિ આવતા હોવાને લઈને ગંધ કરવા માટે બહેર સભા બોલાવવામાં આવી હતી. મહારાજશ્રીને આ બાબતમાં બોલાવાનું હતું,

પરંતુ મહારાજશ્રીએ યોલવાની શરૂઆત કરતાં જણાવ્યું કે મને આવી પરોપકારી સંસ્થા બંધ કરવાનો પ્રસ્તાવ મુકવા માટે ઉભો કરવામાં આવ્યો છે. પરંતુ તે વાતનો આ જીલ્લાથી કહી શકાય તેવી નથી. હું તો કહું છું કે ભલે પંદરજ દરદીઓ આ હોસ્પિટલનો લાભ લે. પરંતુ તે બંધ તો થવી ન જોઈએ. આ શબ્દો જે ક્ષણે મહારાજશ્રીના મુખમાંથી નીકળ્યા તેજ ક્ષણે મુંબઈ વાસી પાટણનિવાસીઓને હોસ્પિટલ ચાલુ રાખવાનો તાર આવી પહોંચેલો. આથી સર્વ કોઈનાં દીલમાં શ્રદ્ધા અને આનંદ ફેલાઈ ગયા. આ સભામાં ચાર્પ કેસથી વિખવાદ પડેલા બંને પક્ષોનાં માણસો હાજર હતા. પરંતુ મહારાજશ્રીનું સમલાવી યોલવું સાંભળી બંને પક્ષોનાં દીલો એક થયાં હતાં. છઠ્ઠે દિવસે મહારાજશ્રી વિહાર માટે તૈયાર થઈ ગયા. પાટણ નિવાસીઓ પોતાનાં અન્યદર્શની અમલદારો તથા આગેવાનો સાથે બે દિવસ વધુ રોકવાનો આગ્રહ કરવા આવી પહોંચ્યા. તેમના અત્યંત આગ્રહથી બે દિવસ વધુ રોકાવાનું નક્કી થતાં બે જાહેર વ્યાખ્યાનો કર્યા. દરેક નાના મોટા અમલદારો હાજર હતા. મહારાજશ્રીના ભાષણને જ્યારે ત્યાંના નાયક સુઆ ગુજરાતીમાં સમજાવતા હતા. ત્યારે અનુવાદક જૈની ન હોવા છતાં એ પણ માલુમ નહોતું પડતું કે આ જૈની છે या નહી. આ સભામાં એક ઢુંગાલ ફંડની શરૂઆત થઈ હતી અને તેજ સમયે દશેક હજાર રૂપીયા થવા પામ્યા હતા. આ ફંડને મુંબઈના પટણીઓની સહાયએ એક લાખ રૂપીયાનું ફંડ સુધી લઈ જવા નિશ્ચીત થયું હતું. મહારાજશ્રી ત્યાંથી પાલણપુર પધારેલા. અગાઉ પાલણપુરનાં સંઘે મહારાજશ્રી પોતાનાં ગામમાં પધારે તો “જૈન વિદ્યાલય” સ્થાપવાની તીવ્ર ઇચ્છા બતાવી હતી. અને તેજ સમયે આ સંસ્થાના ઉઠા મૂળો મહારાજશ્રીના ઉપદેશથી રોપાઈ ગયાં હતાં જેના ફલ તરીકે અદ્ય સમયમાંજ આ સંસ્થાની સારી આશા આપનારી શરૂઆત થનાર છે. વળી તેજ અરસામાં શ્રીમદ્ સોમસુંદરસૂરિ વિજયહીરસૂરિ તથા વિજયનંદસૂરિ આત્મારામજી મહારાજની મૂર્તિઓની પ્રતિષ્ઠા બહુજ ધામધુમથી કરવામાં આવી હતી.

પોતાના વિહાર દરમ્યાન મહારાજશ્રી કાઠીયાવાડને ભૂલેલા નહીં. તેઓશ્રી જુનાગઢ પધારેલા. સૌરપ્ટ્રનાં અગ્રગણ્ય શેઠ દેવકરણભાઈને તે વખતે આવતી “વીસા જૈન ઍડીંગ” માં એક લાખ રૂપીયા આપવાને ઉશ્કેર્યા હતા. વળી વેરાવળમાં શ્રી શિક્ષણ શાળા તથા આત્માનંદ ઔષધાલયની સ્થાપના કરાવી જૈન માટે રૂપીયા સાડેક હજારનું ફંડ થયું હતું. આ પ્રમાણે વિહાર કરતાં મારવાડમાં વીજપુર, લુણાવા, સેવાડી વિગેરે સ્થલોએ ઘણાં જુનાં વખતનાં ઉઠામૂળો ઘાલેલા કંકાસોને દૂર કરાવતાં અને સંપના સુદ્રઢ પાયા આરોપતાં પંજબ તરફનો વિહાર શરૂ કર્યો. અને વિચાર્યું કે રસ્તે જતાં મારવાડમાં કાંઈક ઉપકાર થાયતો વધુ સાડે તેથી જ આ પ્રદેશની અડચણોને નહિ ગણકારતાં કેળવણીનાં મીઠાં ફલો મારવાડની પ્રજાને ચખાડવાને અથાગ પ્રયત્ન સેવી રહ્યા છે.

મારવાડમાં કેળવણીના ઉગતો સૂર્ય.

૨૯

મારવાડ શુષ્ક પ્રદેશ છે, વિદ્યાર્થી પણ વિહીન છે. એટલે વધુ ભાગ કેળવણીમાં પછાત છે. પરંતુ પૈસાપાત્ર છે. યોગ્ય માર્ગે દોરવી પૈસાને સદ્વ્યય કરવાની સૂચના અને ઉપદેશની ખામીને લઈને અહિંનો વર્ગ નાતવરા વિગેરે ખોટા ખર્ચોમાં અઢલક નાણું ખર્ચનારો થઈ ગયો છે. સર્વ કોઈને વિદિત છે કે બીન કેળવાયેલ મારવાડીને, પૂણ્યોનાં ધી ચઢાવવામાં અને નાતવરા આદિનાં ખર્ચોમાં અઢળક નાણું ખર્ચી જતો જોઈ આપણને આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઈ જવું પડે છે. આપણા મારવાડી સમૂહ પોતાના અંગને માટે ખર્ચ નહિ કરતાં ધર્મને નામે ખર્ચ કરવાને પછાત પડે તેવો નથી. અને તેથી જ કહેવું પડે છે કે જો તેને ચાલુ જમાનાને ઓળખાવીને જરૂરતો સમજાવી શકાય અને તે જરૂરતોનાં માર્ગે પૈસા ખર્ચવાને દોરવવામાં આવે તો આ પ્રદેશ કોઈ રીતે બીજા દેશો કરતાં પછાત પડે તેવો નથી. એવું મહારાજશ્રીનાં મારવાડમાં ચાલતા પ્રયત્નથી સાફ જોવાયું છે.

મારવાડમાં સાધુઓનો વિહાર બહુજ ઓછો છે. જો કે મારવાડી સમાજ રૂપી જમીન ફલદ્રૂપ છે, છતાં પણ સાધુ મુનિરાજ રૂપી યોગ્ય કૃષ્ટીકારના પદાર્પણથી ખેડાયા વિના તેમાં ધર્મના યોગ્ય બીજો વવાયા વિના અને ઉપદેશ રૂપી વારિસિંચન વિના ધાર્મિક દૃષ્ટિએ વેરાન સ્થિતિમાં પડ્યો છે અને હાલમાં સાબીત કરી દેવાયું છે કે આવા પ્રદેશમાં આહાર-પાણી-વિહાર વિગેરેની અડચણોને પણ સહન કરીને મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે થોડા મહિના માત્રનાં ઉપદેશ વારિસિંચનથી કેટલુંએક ફલ ઉપાર્જન કરાવ્યું છે. એ એક સદ્ભાગ્યની વાત છે કે આપણા મુનિરાજેનું લક્ષ કેળવણી પ્રચારની પ્રવૃત્તિની આવશ્યકતા તરફ દોરવાયું છે. આ દિશા તરફ વલણ કરવાનું પહેલું માન પણ ઉક્ત મુનિરાજ અને તેમના વિદ્વાન શિષ્યવર્ગનેજ ઘટે છે; કારણ કે આજ સુધીમાં તેમનાં વિદ્યાપ્રચારમાટેનાં ઘણાં પ્રયાસો બાહેર છે.

મુનિરાજ શ્રીવલ્લભવિજયજીનું પંજગ તરફનાં પ્રવાસ દરમિયાન મારવાડમાં પધારવું થયું. સાદડીના સંઘની બે દિવસ માટે વિનંતી થવાથી સાદડીમાં પધાર્યા. તેમનું ચોમાસું બીકાનેર થવા વકી હતી; કારણકે બીકાનેરનાં સંઘની વિનંતી છેવટનાં ચાર પાંચ વર્ષથી ચાલુ હતી. અને સહુ કોઈ ધારતું હતું કે આવા શુષ્ક, અજ્ઞાન અને સાધુઓને યોગ્ય આહાર વિહારની અડચણવાળા પ્રદેશમાં આવા મહાત્માનું ચોમાસું યા સ્થિરતા કયા સદ્ભાગ્યથી સંભવી શકે, તેમાં પણ બીકાનેરના શ્રાવકો અને અગ્રગણ્ય શેઠીયાઓની તીવ્ર ઈચ્છા હતી કે મહારાજ સાહેબ ચાતુર્માસ બીકાનેર કરે તો એક એવું ચિરસ્થાયી કામ કરી બતાવવું કે જે આખી જૈન આલમને નમુના રૂપ થઈ પડે. આટલા ખાતર કેટલાએક તો કલકતા વિગેરેથી પોતાનાં કામથી ફારેગ થઈ બીકાનેર આવી ગયા હતા. પરંતુ સાદડીના સંઘની હીનતા પૂર્વક વિનંતી, મહારાજ સાહેબની આવા અજ્ઞાનમય પ્રદેશમાં ગમે તે ભોગે

અજવાળું પાડવાની તીવ્ર ઇચ્છા, તથા ઉપકાર થઈ શકે તેવું અનુમાન થવાથી અને તેજ વખતે સાદ્દીના ઉત્સાહી આગેવાનોએ વિદ્યાપ્રવૃત્તિ નિમિત્તે રૂપીયા પચાસ હજારનું ફંડ સાદ્દીમાંથી એકત્ર કરી આપવાનું વચન આપવાથી આતુર્ભાસ સાદ્દીમાં જ કરવા નિશ્ચય થયો, મહારાજશ્રી સાદ્દીમાં ફાગણ માસમાં પધારેલા. મહારાજશ્રીનાં ઉપદેશથી અહિંના આગેવાનોને ઉત્સાહ વધ્યો, અને રૂપીયા પચાસ હજારને બદલે રૂપીયા એક લાખનું ફંડ તો તૈયાર કરી નાંખ્યું, અને હજુ પણ વધવા સંભવ છે. આતુર્ભાસ બેસવાને વાર હતી તેવા વખતમાં મહારાજ સાહેબે વિચાર્યું કે આથી તો માત્ર સાદ્દી ઉપર જ ઉપકાર થઈ શકશે, પરંતુ જરા વધારે પરિશ્રમ સેવીને ગોલવાડ માટે પ્રયત્ન થાય તો વધુ ઉપકારનું કારણ બને તેથી તેઓશ્રીએ ગોલવાડનાં નાનાં મોટાં ગામોમાં જ્યાં થોડા ઘરની વસ્તી હોય ત્યાં પણ અનેક મુશ્કેલીઓ વચ્ચે વિહાર શરૂ કર્યો. પ્રભાવિક મનુષ્યોની પ્રવૃત્તિ પ્રભાવિક હોય છે, નાનાં મોટાં ગામનાં શ્રાવકો તથા અન્યદર્શનીઓ તથા અમલદાર વર્ગ પોતાનાં ગામમાં આવા મહાત્માનું પદાર્પણ જોઈને પોતાને કૃત્ય સમજે તેમાં નવાઈ શું ?

જે જે ગામોમાં એક પૈસાની પણ આશા નહોતી તે તે ગામોમાં પણ હજારે રૂપીયા ફંડોમાં ભરાયા. ઉપરાંત ત્યાંના કાયમી નાત સંઘનાં ટંટા પ્રીસાદોને અંત આવતો અને આથી નાના મોટા સંઘોમાં બહુજ ઉત્સાહ ફેલાઈ રહેતો. ખીવાણુદીમાં ૩૦ વર્ષથી ટંટો ચાલતો હતો, પણ મહારાજશ્રીએ બહુજ સમજાવી યુગ્મવી ને આ કળ્યાનો અંત આણ્યો. આથી આખી મારવાડી જૈન કોમ ઉપર ઉપકાર કર્યા જેવું થયું છે, મહારાજશ્રી બાલી પધારેલા અને ત્યાં માત્ર અગીયાર દિવસનાં પ્રયત્નથી રૂપીયા બેતાલીસ હજારનું ફંડ થયું. અહિં પણ આવી મોટી રકમની આશા નહોતી; તો પણ ત્યાંના સંઘ આગેવાનોનું કહેવું છે કે મહારાજશ્રી બાલીમાં ચોમાસું કરે તો રૂપીયા એક લાખનું ફંડ અમારે કરી આપવું, પરંતુ મહારાજશ્રી સાદ્દીથી જઈ શકે તેમ ન હોવાથી તેઓ બાલીના સંઘના આગ્રહથી પોતાના વિદ્વાન શિષ્યવર્ગમાંથી પં. સોહનવિજયજી મહારાજ તથા લલિતવિજયજી મહારાજ આદિ પાંચ સાધુઓને ચોમાસા માટે બાલી મોકલ્યા છે. તેથી આશા છે કે ત્યાં પૂરેપૂરો લાભ થવા સંભવ છે. દોઢેક માસનાં વિહાર દરમિયાન બેએક લાખનું ફંડ એકત્ર થવા પામ્યું છે, અને હજુ પણ પાંચ લાખ સુધી પહોંચવા વકી છે; કેમકે જોધપુર રાજ્યના નરેશ વિદ્યાપ્રેમી છે, અમલદાર વર્ગ પણ ઘણે ભાગે મહારાજશ્રીને અનુકૂલ જવો છે, તેથી સારી જેવી મોટી રકમ રાજ્ય તરફથી મળવા ચોક્કસ સંભવ છે. એક ઠાકોરસાહેબ આ સંસ્થા પોતાના ઇલાકામાં થાય તો તેને જમીન આપવા પણ રાજી છે એમ સંભળાયું છે.

જૈનો પૈસાપાત્ર છે એવું હરવખતે સ્વીકારવા છતાં તથા જૈનો ધાર્મિક માર્ગે પૈસાનો સારો વ્યય કરે છે એવું અનુભવતા છતાં શોચનીય વાત તો એજ

મારવાડમાં કેળવણીનો ઉગતો સૂર્ય.

૩૨

છે કે અધ્યાપિપર્યંત એક પણ “ જૈન મહા વિદ્યાલય, ચાતો કોઈ સારી વિદ્યા સંસ્થા અસ્તિત્વ ધરાવતી નથી. થોડા સમય પહેલાં, અમે ભૂલતા ન હોઈએ તો ખનારસમાં “ હિંદુ યુનિવર્સિટી ” તથા યશોવિજયજી જૈન પાઠશાળાની સ્થાપના લગભગ એકજ વખતે થયેલી, તેમાં પણ યશોવિજયજી જૈન પાઠશાળા સંપૂર્ણ સગવડ અને સાધનો વચ્ચે શરૂ થઈ હતી. હવે આ જાનને સામયિક સંસ્થાનો વિચાર કરીએ તો “ હિંદુ યુનિવર્સિટી ” ઉત્તતિની ટોચે પહોંચેલી છે, ત્યારે આપણી યશોવિજયજી પાઠશાળા મૃતપ્રાય: સ્થિતિ ભોગવતી જણાય છે. આશા હતી કે આ સંસ્થા એક આદર્શ જૈન મહાવિદ્યાલયનાં સ્વરૂપમાં પ્રકાશી આવશે, પરંતુ કુદરતને તે રૂઝુ નહિં. ખેર ! હવે આ તરફ પણ તેવો બંદે તેથી ઉચ્ચતમ પ્રયત્ન શરૂ થયો છે. આ સંસ્થાનો આશય આદર્શ વીરભક્ત જૈનો અને તે પણ ચાલુ જમાનાની પાશ્વત્ય કેળવણી પ્રાપ્ત કરવા છતાં ધાર્મિક વસ્તુસ્થિતિને નહિં ભૂલનારા તૈયાર કરવા એજ રહેશે. આ સંસ્થાને હાલ તુર્ત તો ગોલવાડનાં કોઈ પણ હવા તંદુરસ્તીવાળા તથા દરેક પ્રકારની સગવડવાળા સ્થળે હાઈસ્કુલ સાથે ખોડીંગના સ્વરૂપમાં ખોલવામાં આવશે, અને રફતે રફતે જૈન કૉલેજનું સ્વરૂપ અપાશે એમ સાંભળવામાં આવ્યું છે.

અત્રે થોડી સૂચનાત્મક વિનંતી મહારાજશ્રીને કરવી અયોગ્ય નહિં ગણાય. જો કે આ બાબત મહારાજશ્રીનાં ખ્યાલ બહાર તો નહિં જ હોય.

૧ મારવાડની પરિસ્થિતિ આપ બાણો જો કે ઉત્સાહ વખતેજ કામની શરૂઆત કરી દેવામાં આવે અને પૈસા પણ તેજ સમયે એકત્ર કરી લેવામાં આવે તો ઠીક પાયાસર કામ રસ્તે ચડી બાય, પરંતુ જો જરા પાછળ ઉપર છોડવામાં આવે તો પછીથી સારી આશા રાખી શકાય નહિં. મહારાજશ્રીએ આ માટે અથાગ પરિશ્રમ સેવ્યો છે, તો પછી થોડી વધુ જહેમત ઉઠાવીને પૈસા એકત્ર કરાવી, ટ્રસ્ટડીડ કરાવી, પૈસા સારા સુરક્ષિત સ્થળે રખાવી, અને સંસ્થાના ઉંડા પાયા રોપ્યા પછીજ છોડે. ઘણીએ વખત અનુભવાયું છે કે આવી રીતે પ્રથમથી અગમચેતીનાં ઉપાયો ન લેવાથી સંસ્થાઓ કફેડી સ્થિતિમાં આવી પડે છે.

૨ આ સંસ્થાની ગામથી દૂર સ્વતંત્ર સારા હવા પાણી અને સંપૂર્ણ તંદુરસ્તીવાળા સ્થળે ગુરુકુળને લાયક સર્વ સગવડ સાથે, સારા ચારિત્રવાળા, અને અનુભવી શિક્ષકોની દેખરેખ નીચે શરૂઆત થાય તો વધુ લાભ પહોંચે.

૩ આ સંસ્થાનો લાભ અમુક ગામ-પ્રાંત-યા દેશની વસ્તીને મળે એમ ન થાય તો વધુ ઠીક.

૪ ધાર્મિક જ્ઞાનની પ્રધાનતા પાશ્વત્ય કેળવણી સાથે ન ભૂલાવી જોઈએ. એટલે કે તે ગોખણીયું નહિં, પરંતુ આદર્શ જૈનો બનાવવાને ઉપયોગી તાત્વિક જ્ઞાન મળે તેમ થવું જોઈએ.

૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ હુન્નર ઉદ્યોગનાં જ્ઞાનની પણ જરૂર છે તો સંગીત આદિ વિષયો પણ શાખવા વિનંતી છે.

અંતમાં મહારાજશ્રીને આ પ્રયત્નમાં વિજયી થવામાં શાસનદેવતા સહાયભૂત થાઓ અને અન્ય શ્રીમંતો આ તરફ ઉદાર હાથ લંબાવો, એવું ઇચ્છી અત્રે વિરમીશું.

ઈતિશમ્.

સેવાભિલાષી.

“ ગુલકાન્ત ” સંઘવી.

પૂજ્યપાદ સ્વર્ગવાસી શ્રીમાન્ વિજયાનંદસૂરિ મહારાજની જયંતી

ઉપરોક્ત મહાત્માની જયંતી આ સભા તરફથી શ્રી સિદ્ધસેત્રમાં દર વર્ષે મુજબ જેડ શુદ્ધ ૮ તા રાજ ઉજવવામાં આવી હતી, જેનો કુલ ખર્ચ શેઠ મોતીચંદ દલીચંદ શ્રી સીસોદરાવાળાએ આપી ખોતાની ગુરૂભક્તિ દર્શાવી છે, જેથી તેઓને ધન્યવાદ ધરે છે.

* * * * *
શ્રીમાન્ મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીવિજયજી મહારાજદિ ત્રણ મુનિરાજોના શ્રી ભગવતીજીના જોગ પન્થાસજી શ્રોમદ્ સોદનવિજયજી મહારાજ પાસે બાધી—મારવાડમાં ચાલે છે.

શ્રી જૈન સ્વેતાંબર એજ્યુકેશન બોર્ડે આપેલી સ્કૉલરશીપો.

ઉપરોક્ત બોર્ડની એક મીટીંગ તા. ૧૩-૭-૧૯ ની રાત્રે કોન્ફરન્સ ઓફીસમાં મળી હતી જે વખતે જૈન વિદ્યાર્થીઓને નીચે મુજબ સ્કૉલરશીપ આપવામાં આવી હતી.

મુંબઈ, ગુજરાત, કાઠીઆવાડ અને દમણ નો ૧૬ સ્થળોના વતની અને ઇત્રાકાની જુદી જુદી ૮ કૉલેજોમાં ભણતા ૧૫ વિદ્યાર્થીઓને દરમાસે રૂ. ૫) થી ૧૦) સુધીની કુલ રૂ. ૬૦) ની કીમતની સ્કૉલરશીપ આપવામાં આવી છે, વળી સેકન્ડરી અને પ્રાયમરી સ્કુલોમાં ભણતા મુંબઈ ગુજરાત ઉપરાંત માળવા પ્રાંતમાં આવેલી જુદી જુદી ૨૫ જગ્યાના વતની અને જુદી જુદી ૨૨ સ્કુલોમાં શિક્ષણ લેતા આશરે ત્રીશ સુધી અને પુરૂષ વિદ્યાર્થીઓને માસિક રૂ. ૨) થી ૫) સુધીની કુલ રૂ. ૮૦) ની સ્કૉલરશીપ આપવામાં આવી છે, આ પ્રમાણે આશરે રૂ. ૨૧૦૦) દર વર્ષે સ્કૉલરશીપ રૂપે આપવામાં આવ્યા છે.

સુધારો.

ગયા અંકમાં બાધી—મારવાડ ગામમાં ચાર મુનિરાજો ચાતુર્માસ રહેલા છે તેને અહલે મુનિરાજ શ્રી સાગરવિજયજી મળી પાંચ મુનિરાજોના ચાતુર્માસ સમજવા.

પૂજ્યપાદ શ્રી આત્મારામજી :મહારાજના પરિવારના મુનિરાજોના ચાતુર્માસ—મુનિ શ્રી શંકરવિજયજી વગેરે—બદનાવર—માળવા.

નીચેના ગ્રંથો છપાવવા માટે (ભાષાંતર) તૈયાર થાય છે.

(પ્રસિદ્ધ કરવા માટે—જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યના ઉત્તેજન માટે સહાયની અપેક્ષા છે).

૧. શ્રી દાનપ્રતીપ (મહોપાધ્યાય શ્રી ચારિત્રગણી કૃત) દાનગુણનું સ્વરૂપ (અનેક કથાઓ સહિત) જણાવનાર.
૨. શ્રી મહાવીરચરિત્ર (શ્રી નેમીચંદ્ર સૂરિકૃત) આ ગ્રંથ ઘણો પ્રાચીન છે. બારમા સૈકામાં તે લખાયેલ છે. પાટણના ભંડારની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી અમોઝે મૂલ છપાવેલ છે. અપૂર્વ ચરિત્ર છે.
૩. શ્રી ત્રિમલનાથ ચરિત્ર (શ્રી જ્ઞાનસાગરસૂરિ કૃત) અપૂર્વ ચરિત્ર.
૪. શ્રી ઉપદેશ સમ્પત્તિકા (શ્રી સોમધર્મગણિ વિરચિત્ર).
૫. શ્રી ધર્મપરિક્ષા (અપૂર્વ કથાનક ગ્રંથ).
૬. શ્રી સંબોધ સપ્તતિ-શ્રી રત્નશેખરસૂરિ વિરચિત અનેક ધર્મની હકીકતો જણાવનારો ગ્રંથ.

ઉપરના ગ્રંથો રસિક, બોધદાયક અને ખાસ પકનપાઠન કરવામાં ઉપયોગી છે; તેટલુંજ નહિ પરંતુ વાચકોને આનંદ સાથે ધર્મનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તેવા છે. દરેક ગ્રંથોનું ગુજરાતી ભાષાંતર તૈયાર થાય છે દ્રવ્ય સહાયની અપેક્ષા (જરૂર) છે જ્ઞાનોદ્ધાર કરવાના હિસાબી બંધુઓ-એ આવા જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યને સહાય આપી મળેલ લક્ષ્મીને સાર્થક કરવાનું છે, વર્તમાન સમયમાં ધર્મના આવા સારા સારા ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરી-કરાવી ધર્મનો ફેલાવો તે વડે કરવાની આ અમૂલ્ય તક છે. વળી બહોળા પ્રમાણમાં તેના ખર્ચ મુનિમહારાજઓ, સાધ્વીમહારાજ અને જ્ઞાનભંડાર વિગેરેને (વગર કિંમતે) ભેટ અપાય છે. સહાય આપનારને તે લાભ સાથે તેનો જે નફો આવે તે તેવાજ જ્ઞાનખાતામાં ઉપયોગ થાય છે જેથી લાભ લેવા જેવું છે.

શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થ સ્તવનાવતી.

પરમ પવિત્ર શ્રી શત્રુંજય તીર્થની યાત્રા અને ભક્તિ કરવાના એક સાધન નિમિત્તે અમોઝે આ છુક પ્રસિદ્ધ કરી છે. જેમાં પ્રચલીત અને નવીન અનેક ચૈત્યવંદન, સ્તુતિ, નામ વર્ણન, સ્તવનો વગેરેનો સંગ્રહ કરવામાં આવેલો છે. સાથે નવાણુ પ્રકારી પૂજા બે શ્રીમદ્ વીરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી વલ્લભાવજયજી મહારાજ કૃત દાખલ કરવામાં આવેલ છે. પોકેટમાં રહી શકે માટે કદ લઘુ કરવામાં આવેલ છે, સાથે યાત્રાના પર્વ દિવસોનું વર્ણન પણ આપવામાં આવેલ છે. ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં શુદ્ધ રીતે છપાવવામાં આવેલ છે. ટાઇટલ (પુંકુ) પણ રંગ બે રંગી સુંદર અનાવવામાં આવેલ છે. પરમ પવિત્ર આ તીર્થની યાત્રા અને ભક્તિ કરનારા બંધુઓ માટે એક ઉત્તમ સાધન અને યોજના કરવામાં આવેલ છે. મુદ્દલથી પણ કમત ઓછી રાખવામાં આવેલ છે. કિં ૦ ચાર આના પો ૦ બુદ્ધ. અમારે ત્યાંથી મળી શકશે.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

—૦૦૦—

થોડા વખતમાં નીચેના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થશે.

—

છપાતા નવા ગ્રંથો.

- ૧ પંચસંગ્રહ. શેઠ રતનજીભાઈ વીરજી તરફથી.
- ૨ સત્તરિય ડાણુ સટીક-શાહ યુનીલાલ ખુબચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૩ યુધિષ્ઠિ નૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા-શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૪ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય. ૫ જૈન મેઘદૂત સટીક.
- ૬ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ. ૭ જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર રાસસંગ્રહ.
- ૮ અંતગઢદશાંગ સૂત્ર સટીક-ભરૂચ નિવાસી બહેન ઉજ્જમબહેન તથા હરકોરબહેન તરફથી.
- ૯ શ્રી કલ્પસૂત્ર-કીરણાવળી શેઠ દોલતરામ વેણીચંદના પુત્ર રતન સ્વરૂપચંદભાઈ તથા તેમનાં ધર્મપતિન બાઈ યુનીબાઈ માણસાવાળાની દ્રવ્ય સહાયથી.

- ૧૦ શ્રી અનુત્તરોર્વાસૂત્ર સટીક શા. કચરાભાઈ નેમચંદ સ્વંભાતવાળા તરફથી.
- ૧૧ શ્રીનંદીસૂત્ર શ્રીહરિમદ્સુષ્કૃત ટીકા સાથે. બુહારીવાળા શેઠ મોતીચંદ સુરચંદ તરફથી.

૧૨ શ્રી ઉપાસક દશાંગ બુહારીવાળા શેઠ પીતાંબરદાસ પનાજી.

૧૩ શ્રી નિર્વાવલી સૂત્ર શ્રી શીહોરના સંઘ તરફથી.

—૦૦૦—

છપાવવાના ગ્રંથો.

- ૧ સિદ્ધપ્રાલૃત સટીક. ૨ ષટસ્થાનક સટીક.
- ૩ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક. ૪ શ્રાવક ધર્મ વિધિ પ્રકરણ સટીક.
- ૫ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત. ૬ વિજ્ઞપ્તિ સંગ્રહ.
- ૭ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય. ૮ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.
- ૯ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. ૧૦ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ ટીકા સાથે
- ૧૧ ધાતુપારાયણ.

—૦૦૦—

બાહેર ખખર.

મુનિમહારાજોને નમ્ર વિનંતિ કે તેઓશ્રીના ઉપયોગનું “વિધિ સંગ્રહ” નામે પુસ્તક પાના આકારે હાલમાં અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. આ ગ્રંથમાં દીક્ષા વિધિથી લઈ, કયા પ્રકારના તપ આચરવા તે વિધિ એમ વિવિધ વિધિઓનો સંગ્રહ કરવામાં આવેલ છે. જેઓશ્રીને ખપ હોય તેમણે ગુરૂમહારાજ દ્વારા જૈન બંધુઓના નામે મંગાવવી. શ્રી પાલીતાણામાં ખીરાજમાન પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી ક્રાન્તિવિજયજી મહારાજ તથા શ્રીમાન્ મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજ તથા ફોટોગ્રાફર મગનલાલ હરજીવનદાસ, અમદાવાદ, મારફત જે મુનિરાજોને લેટ મળેલી હોય તે સિવાયના મુનિ મહારાજોએ મંગાવવા કૃપા કરવી.

શ્રીમાન્ ઉપાધ્યાયજી યશોવિજયજી મહારાજ કૃત

શ્રી અધ્યાત્મ મતપરિક્ષા ગ્રંથ.

(મૂળ સાથે ભાષાંતર)

સતરમા સૈકામાં કે જ્યારે જૈન દર્શનની અંદર પડેલ બિન્ન બિન્ન શાખામાં ધર્મ સંબંધી અનેક વિવાદો ચાલતા હતા, તે દરમિયાન બાળ જીવોને સત્ય શું? અને શુદ્ધ તત્વો શેમાં છે? તે શોધવાની મુશ્કેલી જણાતાં તેવા જીવોનો ઉપકાર કરવા નિમિત્તે જ આ અધ્યાત્મિક ગ્રંથનો ઉક્ત મહાત્માએ રચના કરી છે. શુદ્ધ તત્વના સ્વીકારને જ આપણે પુરૂષો અધ્યાત્મ કહે છે, જેથી તેની પરિક્ષા કરીને તે ગ્રહણ કરવું જોઈએ તેજ આ ગ્રંથમાં બતાવવામાં આવેલું છે. ગ્રંથની શરૂઆતમાં અધ્યાત્મ કોને કહેવું તેની વ્યાખ્યા સાથે નામ-સ્થાપના-દ્રવ્ય અને ભાવ; એ ચારમાં મોક્ષના કારણ એવા ભાવઅધ્યાત્મ વિષે વિવેચન કરી તેની અંદર જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રની ઉચ્ચ ઘટના કેવી રીતે થઈ શકે, તે માટે મહાત્મા ગ્રંથકાર મહારાજે યુક્તપૂર્વક બતાવ્યું છે, તે સાથે અધ્યાત્મની સિદ્ધિ ક્યારે થઈ શકે તેને અંગે શંકા સમાધાન પૂર્વક અન્ય ગ્રંથોના પ્રમાણ આપી પુરવાર કરી બતાવ્યું છે. ત્યારબાદ જેમના મતનો વિચાર કર્તવ્ય છે તેવા નામ-અધ્યાત્મી કે જે શુદ્ધ અધ્યાત્મથી તેમની હકીકત કેવળ જુદી અને વિરોધી છે અને શુદ્ધ ભાવઅધ્યાત્મ જ મોક્ષનું કારણ છે, તેનું સ્ફુટ વિવેચન શ્રીમાન ગ્રંથકર્તાએ અસરકારક રીતે બતાવ્યું છે. અધ્યાત્મના ખપી અને રસીકને આ અપૂર્વ ગ્રંથ ખાસ પઠન પાઠન કરવા જેવો છે. કિંમત રૂ. ૦-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. અમારી પાસેથી મળશે.

આ માસમાં નવા હાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

- ૧ શેઠ. કથળચંદ કમળશી. રેં મહુવા. પહેલા વર્ગના લાઈફ મેમ્બર.
- ૨ શાહ ઉત્તમચંદ કેશવલાલ રેં વડોદરા. ”
- ૩ શા. હરખચંદ કુંવરજી રેં નાગનેશ (કાઠીયાવાડ) ખી. વ. લાઈફ મેમ્બર.
- ૪ દલાલ પરશોત્તમદાસ જગજીવનદાસ રે. ભાવનગર. ખી. વ. લાઈફ મેમ્બર.
- ૫ શા. હરજીવન કરશનજી. ભાવનગર. પે. વ. વા. મેમ્બર.
- ૬ શા. અમૃતલાલ ગીરધરલાલ. ભાવનગર. ”
- ૭ શા. કુલચંદ ગોપાળજી રે. ભાવનગર. ”
- ૮ શા. કુલચંદ હરીચંદ રે. મહુવા. હાલ પાલીતાણા. ”

જીવન ચરિત્રોનો મહિમા.

“ ચરિત્રોના વાંચનથી આપણું ચૈતન્ય સતેજ થાય છે; આપણી આશામાં જીવન આવે છે; આપણામાં નવું કૌતલ, હિમ્મત અને શ્રદ્ધા આવે છે; આપણે આપણા ઉપર તેમજ બીજાઓ ઉપર શ્રદ્ધા રાખીએ છીએ; આપણામાં મહત્વાકાંક્ષા જાગે છે; આપણે રૂઝા કાર્યોમાં જોડાઈએ છીએ અને મોટાઓનાં કામોમાં તેમની સાથે હિસ્સેદાર થવાને ઉત્કેષાઈએ છીએ. જીવન ચરિત્રોના સહવાસમાં રહેવું અને જીવવું, અને તેમાંના દાખલાઓ જોઈને સ્ફુરણાશ્મી થવું તે ઉત્તમ આત્માઓના સમાગમમાં અને ઉત્તમ મંડળમાં સહવાસ કરવા બરાબર છે. મનુષ્ય—વર્તનને ઉચ્ચ સ્થિતિમાં લાવવાને મહાન અને રૂઝા પુરૂષોનાં જીવન ચરિત્રોએ જે અસર કરી છે તેનું જેટલું મૂલ્ય કરીએ તેટલું થોડું છે. આપણાક ડિઝરોએલી કહે છે કે “ ઉત્તમ મનુષ્યજીવનની માથે સંયોગ રહેવો એજ ઉત્તમ જીવન ચરિત્ર જાણવું. ” સત્પુરૂષોનાં જીવન, તેમાં પણ દૈવી અંશથી સ્ફુરણાશ્મી નરોનાં જીવન વાંચવામાં આવે તો આપણા દુઃખનો બોજો જેમાલુમપણે ઓછો થયા વિના રહેતો નથી અને આપણે જાણે દુઃખમાંથી ઉચ્ચકાંધને ઉચે ચઢતા હોઈએ તેમ આપણને લાગે છે. એવા મહાત્માઓ શું કહી અને કરી ગયા છે તે જાણવાથી તેમના વિચાર અને કલ્પોની નજીક આપણે જેમાલુમપણે જતા હોઈએ એમ લાગે છે.

“ ઇતિહાસરૂપી ચરિત્રો વાંચીને સમજવાથી બહુ પ્રકારના લાભ થાય છે. પ્રથમ તો તે વાંચતાંજ વાંચનારને પોતાની વિદ્યા, બુદ્ધિ, શક્તિ, સ્થિતિ આદિના વધતા ઓછાપણાનો વિચાર ઉત્પન્ન થાય છે. અને વાંચનારમાં ક્રિયા ક્રિયા સફળતા છે તે પોતાની મેળેજ તેને જાણી શકે છે.

ચરિત્ર એ એક પ્રકારનું દર્પણ છે. જેમ અરીસામાં મનુષ્ય પોતાની મુખાકૃતિમાં ખાંપણ જુએ છે, ત્યારે તે ખાંપણને કાઢી નાખવા અને કાંતિમાં વધારો કરવા માટે પ્રયત્ન કરે છે તેમ ચરિત્ર રૂપી આરસીથી પોતાના સ્વભાવમાં વળગેલા ભૂખણ દૂષણ-ગુણ દોષ-તેના જોવામાં આવે છે; અને તેમ થતાં દૂષણનો ક્ષય અને ભૂખણમાં વૃદ્ધિ કરવાને તે જાગૃત થાય છે. વળી જે કામ ઉપદેશ અથવા બોધ કરવાથી નથી બનતું તે કામ જીવન ચરિત્ર સહેલાઈથી પાર પાડી શકે છે. અતિ શ્રમ લાઇ વિદ્યા ભણો, દેશાટન કરો, સ્વદેશ હિતેચ્છુ થાઓ, પ્રેમ શૌર્ય દાખવો, એવા એવા ઉપદેશો મુજે અથવા પુસ્તક દ્વારા કરવાથી જેવી અને જેટલી અસર થાય છે તેના કરતાં એવા ગુણોથી અંકિત થઇ પ્રખ્યાતિમાં આવેલા મહાજનોનાં ચરિત્રો વાંચી સમજવાથી અધિક અસર થાય છે. વાંચનારના સ્મરણ સ્થાનમાં તેની આગાહ ઉઠી છાપ પડે છે અને પછી તે તેને અનુસરીને ઉત્તેજિત થઇને બહાર પડે છે. ”

“ ચારિત્ર ” માંથી.